

Jak se lépe modlit - NS

- *mluví* Andrew Wommack

(prozatím 1. - 3. díl)

Andrew Wommack - A Better Way to Pray - (Chicago 2009)

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **01**) © 2017 nove-stvoreni.cz

[Licence](#): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International

Toto dílo je možné svobodně rozmnožovat/upravovat za podmínek:

Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci

Sdílejte s co možná nejvíce lidmi ;-)

Obsah:

Co není modlitba	1
Špatná modlitba	13
Co je modlitba	24

Co není modlitba

[[Pětidílné vyučování na téma "Jak se lépe modlit", které Andrew Wommack vyučoval na GTS v Chicagu v roce 2009.]]

Všichni věřící uznávají, že modlitba je potřeba, ale je zajímavé, že většina lidí si myslí, že je úplně jedno - že nezáleží na tom, jak se modlíte, ale hlavně že se modlíte. A to není pravda. Je dobrá a je špatná modlitba.

Četl jsem teď článek v Reader's Digest, který mluvil o různých místech a národech na zemi, a o tom, co je pro ně důležité. Zjišťovali také, jak často se lidé modlí. A ve Spojených státech 55% obyvatel říká, že se modlí každý den. Samozřejmě v takovéto statistice jsou zahrnuti i lidé, kteří se modlí v zoufalství, nejsou znovuzrození a modlí se: "Pomoc!" a podobně. Takže je to účelová statistika a není přesná, ale stejně 55% obyvatel USA říká, že se modlí každý den.

Víte ale, v jakých národech se modlí nejvíce lidí? Je to v muslimských národech. Oni jsou nuceni se modlit, jinak by přišli o hlavu. Musíte chodit na modlitby. Oni padnou na zem a drmolí věci a nazývají to modlitba. Ta statistika říkala, že v muslimských zemích se každý den modlí 70-80% lidí. Ale řeknu vám, že taková modlitba ničeho nedosáhne, protože není ve jménu Ježíš. Taková modlitba nic od Boha nedostane, nefunguje. Všechny modlitby totiž nejsou stejné. Takže pokud si někdo myslí: "Já se přece modlím, na co bych se potřeboval o modlitbě něco učit?" - Potřebujete zjistit biblický způsob, jak se modlit. A já jsem toto vyučování schválně nazval: "Jak se lépe modlit". Takže to není jediný způsob, jak se modlit. Stejně tak to není nazvané: "Pokud se modlíte jinak, tak jste z ďábla". Také se to nejmenuje: "Nejlepší způsob, jak se modlit", protože já se stále učím. Stále hledám, abych měl lepší výsledky, ale říkám, že co jsem se o modlitbě naučil, je lepší, než jak jsem se dříve modlil, a je to lepší, než jak slyším modlit se většinu lidí. Dovolte mi říct - neříkám to nijak arogantně, ale než budete mít lepší výsledky, než mám já, tak byste měli zvážit "jak se lépe modlit".

Měl jsem přátele, kteří se mnou stáli 20 let, a když jsem vyučoval o modlitbě, tak se zvedli a odešli, protože jsem mluvil proti tolika náboženským tradicím, že se urazili a odešli. Lidé se naštvou a urazí, protože toto vyučování je velmi ofenzivní, protože budu mluvit proti velkému množství náboženských tradic. A garantuji vám, že pokud dýcháte, tak budu mluvit i proti něčemu, jak se modlíte vy. Někteří lidé se tolik naštvou a chtějí se hádat, ale přitom co dělají nefunguje! Modlí se a prosí o něco 10 let a nevidí výsledky, ale budou se až do smrti hádat o způsob, jakým se modlit. Říkám vám, že pokud to, jak se modlíte, nefunguje, tak byste měli zvážit, že může být lepší způsob, jak se modlit.

Řeknu vám, že všechno, proti čemu budu mluvit, jsem sám dělal a Bůh mě přitom miloval a já jsem miloval Jeho. Takže nekritizuji vás, protože můžete dělat pouze to, co znáte. A spousta z nás byla vychována v náboženských tradicích, které činí Boží Slovo neúčinné. *Marek 7:13 Rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou jste ustanovili.* A přesně tohle se stalo. Většina z nás věří Bohu, věří v moc modlitby, ale přitom má tak málo zodpovězených/vyslyšených modliteb, kvůli tomu, jak se modlí a kvůli náboženským tradicím, které modlitbě berou její moc. Takže pokud v modlitbě nemáte výsledky, tak vás nechci od modlitby odradit, naopak vás chci k modlitbě povzbudit, ale zřejmě bude potřeba změnit způsob, jakým k modlitbě přistupujete. Myslím si, že ten odpor vůči modlitbě, který je v dnešní době, je kvůli tomu, že modlitba se stala tolik náboženskou a pokryteckou.

A než se k tomu dostanu, tak si hned některé lidi podám. Víte, pokud při modlitbě měníte svůj hlas, pokud třeba najednou musíte křičet, něco ze sebe vyrážet nebo zdůrazňovat některé fráze, tak jste náboženští. To není Bůh. Pokud k Bohu mluvíte jinak, než mluvíte se mnou, tak jste náboženští. Pokud používáte divná slova, která normálně neříkáte, tak jste náboženští a máte náboženské tradice. A to je jeden z důvodů, proč je vaše modlitba neefektivní. Já sice čtu starou King James Bibli, která používá zastaralý jazyk, a mám ji rád, ale víte co? Když mluvím s Bohem, tak neříkám ty

výrazy, které se dnes už nepoužívají. Pokud to děláte, jste náboženští. Znamená to, že vás Bůh nemiluje, anebo že vy ho nemilujete? Ne, ale říkám, že potřebujete být opravdoví. Protože spousta lidí je proti víře kvůli tomu, že z ní náboženství udělalo pouze formu a symboliku a nemá skutečnost.

Podívejte se do šesté kapitoly Matouše, kde Ježíš vyučuje o modlitbě. To samé je zapsané také v Lukáši v 11. kapitole. Ježíš zde dává učedníkům příklad modlitby, který se běžně nazývá jako "modlitba Páně". Je to v Matouši 6:9. V Lukáši 11, kde se mluví o té samé události, je napsané, že když Ježíš vyučoval na jednom místě, tak mu jeden z jeho učedníků říká: "Pane, nauč nás modlit se." Takže všechno, co teď budu číst z Matouše, je Ježíšova odpověď na tuto žádost. Ježíš začal vyučovat o modlitbě a podívejte se na první věc, kterou zde říká. *Matouš 6:5 "A když se modlíš, nebuď jako pokrytci. Ti totiž při modlitbě rádi postávají v synagogách a na nárožích ulic, aby se ukazovali lidem. Amen, říkám vám, že už mají svou odplatu. Než budu pokračovat, tak si všimněte, že než Ježíš začal vyučovat jak se modlit, tak vyučoval proti náboženským modlitbám. Možná co mluvím se vás dotýká, ale o to se vůbec nesnažím. Dokud se ale nezbavíte náboženských tradic, které činí Boží slovo neúčinným, tak vaše modlitby nebudou účinné. Mnoho z nás má dům postavený na špatných základech a nevydrží zkoušku. Proto se mnozí mohou cítit, že jim bourám jejich základy, protože půjdu proti tolika náboženským tradicím, že to spoustu lidí může naštvat, ale chci vám jediné pomoci, nikoliv ublížit, a pouze vám předkládám to, s čím přišel Ježíš.*

Když Ježíš začal vyučovat o modlitbě, tak jako první věc říká: "Nebuďte jako pokrytci, protože ti se rádi modlí." Pokrytci se rádi modlí. Pokrytci milují modlitbu. Víte, že modlitba sama o sobě nemá žádnou hodnotu? Modlí se muslimové, hinduisté, buddhisté, ale jejich modlitby jsou úplně k ničemu, protože nemůžete přijít k Otci jinak, než skrze Ježíše. Takže není jen jeden Bůh, který se každému ukazuje jinak, k Bohu neexistuje mnoho cest. Ježíš řekl: "Já jsem ta cesta, pravda i život a nikdo nepřichází k Otci, než skrze mě." Takže s opravdovým a živým Bohem nemůžete mít vztah jinak, než že přijдете skrze Ježíše. Neexistuje žádná buddhistická cesta, muslimská cesta, nebo nějaká jiná cesta. Ve *Skutcích 4:12* je napsané: *A v nikom jiném není spasení, protože lidem není dáno jiné jméno pod nebem, v němž bychom měli být spaseni.* K Otci musíte přijít skrze Ježíše.

Po celém světě jsou lidé, kteří se rádi modlí, lidé, kteří modlením stráví hodiny, hodiny a hodiny. Pokrytci se rádi modlí. A jen protože se modlíte, to ještě neznamená, že jste ve spojení s Bohem. Je důležité, abyste tomu porozuměli. V modlitbě není žádná zázračná moc. Ale moc je ve vztahu s Bohem a modlitba je prostě pouze komunikace. Právě teď s vámi komunikuji. Podobný výraz, jako je pro modlitbu, se ve staré angličtině používal pro komunikaci a mluvení s lidmi. A přesně to je modlitba - komunikace. A pokud u modlitby musíte změnit svůj hlas, nebo si musíte kleknout, sepnout ruce, pokřikovat se, nebo něco udělat, tak jste prostě náboženští. Díky za vaše hrobové ticho.

A já vím, že se to mnoha z vás nelíbí, že vás to konfrontuje, ale opět vám říkám - pokud nefunguje co děláte - mění váš způsob modlení věci? Vidíte lidi vzkříšené z mrtvých? Vidíte slepé oči otevřené? Vidíte zázraky? Ředitelka naší modlitební služby Melinda mi právě říkala, že na seminářích v Atlantě vstalo pět lidí z vozíku, slepé oči se otvíraly, hluchí lidé slyšeli, lidé se skoliózou byli uzdraveni. Vidíme spoustu zázraků a i dnes zde uvidíme zázraky a já jsem už teď večer několik zázraků viděl, když jsem se vzadu modlil s lidmi. Pokud nevidíte výsledky, tak proč tak urputně lpíte na svých náboženských tradicích, které nefungují? Pokud byste byli opravdu ve spojení s Bohem, potom by byly vidět výsledky. A říkám vám, bratři a sestry, že spousta z vás provozuje náboženské tradice, které činí Boží Slovo neúčinné, a pokud nebudete ochotní se svých tradic vzdát a věci změnit, tak prostě nebudete mít jiné výsledky. Víte, jak je definováno "šílenství"? "Neustále dělat stejnou věc dokola a očekávat jiný výsledek." Někteří z vás se už modlí 20 let, neviděli jste žádné výsledky, ale tohle vás pohoršuje a nechcete nic změnit. Pokud vám to nefunguje, tak byste se asi měli alespoň trochu zamyslet a zvážit: "No, možná dělám něco špatně... Možná je lepší způsob, jak se modlit."

Pokrytci se rádi modlí. Modlitba sama o sobě nemá moc, záleží to na tom, zda opravdu komunikujete s Pánem a jste s Ním v kontaktu. Existuje správný a špatný způsob, jak se modlit. Jedna z prvních věcí, které obvykle říkám ženám... Zdá se, že ženám na jejich mužích záleží víc, než mužům na jejich ženách. A když za mnou přijdou ženy a říkají: "Mohl bys mi prosím pomoci? Můj manžel je odpadlík, dělá tohle a tohle a tamto... Modlil by ses prosím za jeho záchranu?" Tak prvně jim řeknu, ať se přestanou za svého manžela modlit. Někteří lidé okamžitě vyskočí: "Jak to vůbec můžeš říct?" - "Protože jsem slyšel, co se modlí." Pokud 45 minut strávíte tím, že budete říkat: "Ó, Bože, je to takovej hnusák, bije mě, bije děti, bije psa. Utrácí naše peníze za hlouposti, je nezodpovědný, neuklízí si svoje oblečení. S ničím mi nepomůže...", tak pokud strávíte 45 minut vykládáním Bohu o tom, jak je váš muž špatný a pak připojíte: "Zachraň ho prosím, ve jménu Ježíše, amen." - Víte, taková modlitba nadělá více škody, než dobrého. Budete mít, co říkáte. A pokud jen opakuje problémy, tak budete mít problémy...

Hodně lidí si myslí, že smyslem modlitby je říct Bohu, jak moc je vaše situace špatná. Bůh má přece v nebi ten velký stůl, na kterém se denně objeví miliony modliteb, musí mít fakt velkou "modlitební" schránku, takže na Něj musíte udělat dojem s tím, jak je vaše situace špatná, a musíte Bohu říct, co říkal doktor a podobné věci... Jako by Bůh nevěděl, co se děje. Modlitba je pro spoustu lidí to, že nebohého neinformovaného Boha informují o tom, jak je jejich situace naléhavá, a že jejich žádosti se musí prioritně dostat na samý vrchol hromady a nemají čekat na "běžné zpracování". "Potřebuji okamžitou a rychlou odpověď! Prosím, dej to na vršek hromady..." Takto se někteří lidé modlí, jako by Bůh nevěděl, co se děje. Ale to je špatné a je to urážka Boha. Jak to budeme v Písmu dál procházet, tak Ježíš tam bude o těchto věcech mluvit.

Takže prvně si potřebujete uvědomit, že v modlitbě samotné není žádná zázračná moc. Modlí se hinduisté, muslimové, buddhisté, hare krišnovci, a když někomu dáte pistoli k hlavě, tak se modlí všichni: "Ó, Bože!" Pokud se nemodlíte správně, tak modlitba sama o sobě nic nezpůsobí. Je správný a špatný způsob, jak se modlit. Je modlitba, která má výsledky. A pokud nemáte výsledky, tak byste měli zvážit, jak se lépe modlit. Amen?

Takže Ježíš na prvním místě říká, že když se modlíte, tak nemáte být jako pokrytci. *Matouš 6:5 "A když se modlíš, nebuď jako pokrytci. Ti totiž při modlitbě rádi postávají v synagogách a na nárožích ulic, aby se ukazovali lidem. Amen, říkám vám, že už mají svou odplatu."* Pokud se modlíte na odiv, ať už pro lidi, nebo pro vás samotné, tak vaše modlitby jsou pokrytecké a neefektivní. Samozřejmě že teď mluvím ke všem, kteří dnes nepřišli, protože mi to Bůh dal na srdce pro všechny lidi, kteří zde právě nejsou - takže to poslouchajte pro někoho druhého, vás se to určitě netýká. :D Jednou za mnou přišel jeden muž, který spolupracoval s člověkem, který asi před 20 lety přišel s ideou: "Nemohli byste se modlit jednu hodinu denně?" A oni k tomu použili Písma z Matouše 6 - vyučovali "modlitbu Páně" a jak ji použít jako odrazový můstek, abyste se modlili hodinu denně. A oni dosáhli toho, že se po celých Spojených státech modlily hodinu denně statisíce lidí. A já nejsem úplně proti tomu, může to být k něčemu dobré, a nezmiňuji to kvůli tomu člověku, který to vymyslel. Ale ten jeho spolupracovník si na tom založil vyučování. Když byl jednou v Coloradu, tak jsem si ho šel poslechnout. Další den se se mnou chtěl setkat, a když přišel, tak z něj hned vypadlo: "A jak dlouho se každý den modlíš ty?"

Já jsem se okamžitě snažil přijít na to, proč chce vědět, kolik jak dlouho se denně modlím. Nenapadl mě žádný dobrý důvod. Buď mě chtěl odsuzovat, kritizovat, nebo se chtěl srovnávat, aby vypadal dobře, nebo už nevím. Říkal jsem si: "Proč byste se někoho ptali, kolik času se denně modlí?" Pokrytci jsou takoví. Modlí se a chtějí, aby všichni věděli, jak moc se modlí. V Matouši 23 Ježíš mluví o tom, že před sebou nechali vytrubovat. Platili si lidi, kteří troubili, aby všichni viděli, jak tito farizeové pokleknou a modlí se na veřejnosti. Dělal to, aby získali chválu od lidí. A dnes je mnoho lidí, kteří se modlí, aby získali chválu od lidí. A to buď od druhých lidí, nebo aby uspokojili vlastní svědomí.

Mnoho z vás slyšelo, že pokud chcete lepší výsledky, tak se musíte modlit aspoň hodinu, nebo musíte udělat tohle, tamto, takže se modlíte, abyste splnili nějakou povinnost nebo metu, abyste se ohledně sebe cítili dobře. Abyste se cítili, že nyní máte splněno, že jste hodní, že jste zapřeli sebe a udělali tohle a tamto. Pokud něco z toho děláte, tak je vaše modlitba úplně k ničemu. Jste pokrytci. Říkám vám to v lásce. Všechno, co vám teď říkám, řekl Bůh i mně. Nejsem na vás naštvaný, ale říkám, že tohle je špatná motivace k modlitbě. Modlitba je určena ke komunikaci. Bůh je osoba. Opravdu by vám pomohlo, pokud byste pochopili, že Bůh není nějaká síla, Bůh je osoba. A pokud byste k Bohu začali mluvit jako k osobě...

Jak by asi vypadal náš vztah, kdybyste ke mně přišli a řekli: "Ó, ty Andrew, jsem tolik rád, že jsi dnes vznešeně přišel..." a pokračovali byste ve svém monologu dalších 30 minut a nedali byste mi vůbec šanci něco říct... Jen byste mluvili, mluvili a mluvili, a pak byste odešli s dojmem: "Andrew ke mně dneska nebyl vůbec přívětivý, nic mi neřekl." Ale kdy jsem vám měl jako něco říct? Vždyť jste mluvili celou dobu a mě jste vůbec nepustili ke slovu. Víte, že modlitba je o tom, že také nasloucháte? Část modlitby je, že prostě sedíte a jste z ticha, nic neříkáte a posloucháte. A mluvíte s Bohem, jako se skutečnou osobou. Příště o tom budu mluvit víc.

Máme všechny možné náboženské formy/způsoby. Mám kamaráda, bývalého pastora, se kterým jsem se modlival. A on byl takový mírný člověk, ale když jsme se modlili, tak se změnil v někoho úplně jiného. Začal křičet, chodil, bouchal do zdi, řval z plných plic a jel jako kulomet. Ani jsem si nevšiml, že by se u toho nadechoval. Prostě mluvil, mluvil a mluvil. Jednou se v neděli postavil a říká: "Byl jsem si zaběhat a Bůh ke mně mluvil...", v tom se zastavil a říká: "Nevím, proč ke mně Bůh mluví, když běhám, protože se každý den modlím hodinu až dvě a Bůh ke mně nikdy nemluví, ale mluví ke mně, když běhám, nebo ve sprše." Později jsem za ním šel a říkám mu: "Já vím proč. :D Když se modlíš, tak ti Bůh prostě nezvládne nic říct, nenecháš Ho." Při modlitbě musíš také říct: "Přepínám.", stejně jako na těch starých vysílačkách, kdy musíte občas říct: "Končím/přepínám", aby měla šanci mluvit i druhá strana. Ale on jen mluvil a mluvil. A tohle nazývá modlitbou spousta lidí. Je spousta lidí, kteří mají modlitbu naplánovanou. Mají modlitební seznam... Za mnou neustále chodí lidé a říkají: "Přidej mě prosím na svůj modlitební seznam." - Já žádný modlitební seznam nemám!

Představte si, jak by to vypadalo, když byste si se mnou šli promluvit a měli sebou seznam, jehož vyjmenování by zabralo první hodinu naší konverzace? A přeříkávali byste všechny ty věci pokaždé, když byste ke mně přišli. Neustále byste dokola mluvili o těch stejných lidech, o stejných věcech. Pokud by náš vztah byl jen o tom, že vy si přednášíte svůj monolog a neustále omíláte dokola ty samé věci, tak víte co? Takový čas bych si neužil a taková konverzace by se mi nelíbila. Ale přesně tohle je pro spoustu lidí modlitba. Nemáte žádné obcenství, žádný vztah, máte svoji agendu, přijdete, zmíníte svoje věci, ale jaký je Boží názor na věci vás nezajímá. Nemluvíte k Bohu a nedovolíte mu, aby k vám mluvil. Přijdete se svými prosbami/požadavky, máte svůj seznam 50 lidí, za které se modlíte, ale Bůh vás slyšel, už když jste se to modlili poprvé! Už před dvaceti lety! - A vy stále opakujete to samé.

Myslíte si, že budete vyslyšeni, ale ve skutečnosti se modlíte, abyste ohromili sebe, abyste uspokojili své svědomí, nebo se modlíte, abyste s tím, jak moc se modlíte, udělali dojem na druhé lidi. To všechno jsou špatné důvody. Amen? A v tom oddílu je napsané, že pokud to dělají, už mají svoji odměnu. Víte, co to znamená? Že když říkáte, že se modlíte hodinu denně, a lidé pochvalně prohlásí: "Není ten člověk úžasný?" a poplácají vás po rameni... Tak právě tam máte svoji odměnu. To je všechno, čeho vaše modlitba dosáhla - poplácání po rameni, uznání od lidí - to je jediné, čeho vaše modlitba dosáhla. Ale s Bohem nedosáhla ničeho. Bůh se dívá na motiv vašeho srdce. A pokud se modlíte, protože by to mělo u Boha něco způsobit, nějak na něj zapůsobit, způsobit, aby Bůh něco udělal... Nedívejte se na mě jako: "A kdo by se jako s takovým motivem modlil?" Já jsem se tak modlil.

Zkoušel jsem Boha manipulovat. Myslel jsem si: "Bože, sice nevím, proč jsi neodpověděl na moji první modlitbu, ale já se nenechám odbyt, a budu pokračovat, dokud něco neuděláš..." A pokud Bůh vaši modlitbu nevyslyší, tak uděláte modlitební řetěz a získáte dalších 50 nebo 100 lidí, aby na Boha tlačili. Protože vás Bůh nemiluje dostatečně, aby vyslyšel vaše modlitby, tak získáte dalších 50 lidí, ty už přece neodmítne. A pokud Boha nezlomí ani ten modlitební řetěz, tak se jdete postit. A těsně předtím, než zemřete hladem, svíjíte se v bolestech, je vám mizerně, bolí vás hlava, tak přece ten nemilující Bůh, ať již předtím z jakéhokoliv důvodu neodpověděl, tak nyní, když vidí, že jste se dali na hladovku a pokud nedosáhnete svého, tak se zabijete, tak nyní přece už musí odpovědět, takže Boha manipulujete pústem. Já jsem udělal všechny ty věci. A garantuji vám, že jsou zde tací, že i když byste to neřekli tak na přímo, tak se modlíte pro sebe. Modlíte se, abyste u Boha něčeho dosáhli. A tím Boha urážíte pokaždé, když to děláte. Je to jako plivnutí na tvář Ježíše. Nesmířil vás snad Ježíš s Bohem? Musíte si snad něco zasloužit svojí svatostí, svým jednáním, svojí modlitbou?

Někteří z vás mají pocit, že pokud se nebudou denně modlit alespoň hodinu, nebo kolik hodin je zrovna váš požadavek, tak vás Bůh nebude moc milovat a nebude na vaše modlitby odpovídat. A pokud vaše modlitby nejsou zodpovězené, tak se prostě musíte víc modlit... To je špatně. To je pokrytecké a neuvolní to Boží moc.

Verš 6 *Ale ty, když se modlíš, vejdi do svého pokojíku*, - tohle nemluví doslova o tom, že se musíte zavřít do pokoje, ale také jsem to dělal. Když jsme se s Jamie vzali, tak jsme měli být s jednou ložnicí. Měli jsme ložnici, obývací a kuchyni, to bylo všechno. Já jsem se tehdy modlil v jazycích 2-3 hodiny denně a nechtěl jsem zabírat celý byt, takže jsem se zavřel do komůrky a byl jsem tam 2-3 hodiny denně. Ale zde není řečeno, že musíte být doslova zavření v komůrce. Pokud si to slovo najdete v řečtině, tak to znamená místo, kde skladujete věci, nebo "soukromí". Zde se mluví o soukromí.

Nedělejte z modlitby divadlo, kdy se modlíte, abyste na někoho zapůsobili. A garantuji vám, že spousta lidí se modlí, aby se ukázali, aby bylo vidět, jak jsou svatí... Jsou lidé, jejichž hlas se při modlitbě stane hlubším, začnou být dramatictí, modlí se jen pro uznání a chtějí, aby ostatní obdivovali, jak se modlí. A pak to poplácání po zádech a uznání je všechno, čeho vaše modlitba dosáhla. Bůh na takovou modlitbu nebude odpovídat. Takže když se modlíš, čiň tak v soukromí, ve své komůrce, *a když zavřeš dveře, modli se ke svému Otci, který je vskrytu. A tvůj Otec, který vidí vskrytu, ti odplatí zjevně*. Pokud je vaše srdce správné - pokud je správný váš motiv, pokud se nemodlíte, abyste na někoho udělali dojem nebo abyste uspokojili vlastní svědomí, tak pokud se modlíte se správným motivem, tak Bůh, který vidí v skrytu, vám odplatí zjevně.

Modlitba se správným motivem zmůže mnoho. *Vroucí modlitba spravedlivého zmůže mnoho.* [Jakub 5:16] Pokud se ale modlíte se špatným motivem, tak špatný motiv učiní modlitbu neúčinnou. V 1 Korintským 13 Pavel mluví o lásce a začíná tím, že i kdyby mluvil andělskými jazyky a neměl lásku, tak je mu to k ničemu. Verš 3 *A kdybych rozdal veškerý svůj majetek a kdybych vydal své tělo k spálení, ale neměl bych lásku, {Boží druh lásky} nic mi to neprospěje*. Motiv, se kterým věci děláte, je důležitější, než to, co děláte. Pokud se modlíte, abyste uspokojili své svědomí, abyste se cítili hodní, abyste si od Boha něco zasloužili, abyste udělali dojem na druhé, tak to vaši modlitbu úplně znehodnotí. Musíte mít správný motiv.

Za mnou chodí lidé, kteří mi něco říkají, ale ve skutečnosti se o mě vůbec nezajímají, jen chtějí, abych jim dal své uznání. Zrovna dneska jsem měl takové setkání. Někdy to je zřejmější, než jindy. Když jsme před více než 30 lety žili v Coloradu, tak si nás vyhledali nějakí lidé a přijeli k nám na návštěvu. Měl jsem zrovna jediný volný večer v průběhu asi 10 dní, měli jsme rodinný čas s dětmi, které tehdy byly ještě malé. Přišli a ta žena nám tam vykládala všechno možné, mluvila o svém psu a podobně. Já jsem tuto ženu nikdy v životě neviděl a ona u nás seděla 15, 30, 45 minut a povídala. Nakonec jsem se jí zeptal, proč přišli. A ona odpověděla: "Já jsem jen chtěla říkat

lidem, že sem seděla u Andrew Wommacka v obýváku." Ona nechtěla, abych jí sloužil, neměla žádnou potřebu, prostě přišla kvůli svým zájmům a já jsem ji ve skutečnosti nezajímal. A tohle je špatný postoj. Možná si uvědomíme, že to je špatně, když se to děje ve vztazích mezi lidmi, ale co Bůh Otec? Bůh vidí, že často přicházíme a modlíme se, ale pravda je, že si prostě odříkáváme svoje věci, máme svůj monolog, vlastní agendu a modlíme se, za co chceme my, ale pokud by Bůh chtěl, abyste se za něco modlili, nebo šli něco udělat, tak byste nemohli, protože jste ještě neskončili se svojí modlitbou/agendou. Bůh nemá šanci se tam vměstnat. A taková modlitba je k ničemu. Je to náboženská modlitba. A mnoha lidem ničí jejich vztah s Bohem [právě] to, jak se modlí.

Když jsem začal sloužit, tak jsem věděl, že se máme modlit, a Písmo o modlitbě mluví. Možná si někteří z vás myslí, že jsem proti modlitbě, protože nejprve mluvím proti špatnému použití modlitby, ale já jsem jen proti špatným motivům a špatnému způsobu modlitby. Když jsem se obrátil k Bohu, tak mi lidé říkali, že se musím modlit v jazycích alespoň hodinu denně. A já jsem extrémista, zeptejte se mojí ženy. Když by bylo dobré modlit se hodinu, tak mě napadlo, že bude ještě lepší modlit se v jazycích dvě nebo tři hodiny denně. A asi půl roku nebo rok jsem se modlil v jazycích asi 2-3 hodiny denně. Nařídil jsem si budík a v 7h jsem se začal modlit. Modlil jsem se v jazycích a svazoval jsem kde co, rozvazoval jsem kde co, chodil jsem, kopal jsem, křičel jsem. Dělal jsem všechno možné, co kdy dělali jiní lidé. A pro mě to byl rituál, protože jsem se k tomu přinutil a disciplinoval jsem se. Když jsem se takto modlil poprvé, tak jsem si myslel, že se modlím už tak půl hodiny, podíval jsem se na hodiny a bylo to pět minut. :D Trvalo věčnost, než jsem se najednou zvládl v kuse modlit 3-4 hodiny. A mělo to určitá pozitiva, jedním z nich byla disciplína, že jsem se raději modlil, než abych třeba koukal na televizi, alespoň jsem se snažil směrem k Bohu. Jsem si jistý, že to bylo i k něčemu dobré, ale víte co? Dostalo se to do bodu, kdy to byla dřina. Byla to pro mě dřina a nenáviděl jsem to. Ale přitom jsem věděl, že se musím modlit, takže jsem se cítil špatně, že si svůj modlitební čas neužívám.

Jednou jsem opravdu mluvil k Bohu, což byla více modlitba, než to všechno, co jsem během svého modlitebního času dělal. Mluvil jsem k Bohu a řekl jsem Mu: "Nemyslím to špatně, nemíním Tě nijak urazit, ale nesnáším ten modlitební čas." Řekl jsem Mu: "Už od čtvrt na sedm se toho děsím. Můžu tě předtím chválit, zpívat Ti, studovat Slovo, mít s tebou skvělý čas, kdy ke mně mluvíš, všechno se zdá být skvělé, ale pak přijde ten čas, kdy se musím jít 3 hodiny modlit a šťve mě to. Už to zašlo tak daleko, že se toho od čtvrt na sedm děsím." A Bůh mi odpověděl: "Nemusíš se cítit špatně, já se toho děsím už od šesti." :D Takže mi došlo, že pokud se toho děsí Bůh a děsím se toho i já, tak proč to vlastně dělám? A já jsem to dělal, abych naplnil něco, co mi jiní říkali, že musím dělat. Takže jsem začal promlouvat: "Otče, já už se tak nikdy nebudu modlit. Končím s modlitbou na povel."

Je to jako byste měli rodinu a víte, že spolu potřebujete trávit společný čas. Všichni si jdou po svém, nejsou společně ani u jídla, dělají si svoje věci, úkoly, někdo kouká na televizi. Ale máte spolu trávit společný čas, takže rozhodnete, že se budete sdílet každý večer od 7 do 8 hodin. Víte, na tom technicky není nic špatné, ale záleží na tom, jak to prosadíte. Nemůžete prostě lidi přinutit, aby to tak bylo. Vaše dítě zrovna telefonuje s nejlepším kamarádem, jiné se dívá na pořad, který skončí až v 8:30, ale váš společný rodinný čas je od 7 do 8 hodin. Takže na ně naběhnete: "Vypni ten počítač, vypni tu televizi, ukonči ten hovor, hned teď!" A pokud to neudělají, tak je potrestáte. "A teď 3, 2, 1, sdílejte se!" :D Pokud tohle uděláte, tak svoji rodinu zničíte. A trávit společný rodinný čas není vůbec špatné, ale asi budete muset být trošku pružnější. Pokud někdo zazvoní, tak jim nemusíte zabouchnout dveře před nosem a nemusíte na ně být hrubí, protože zrovna máte čas s Bohem.

Pamatuji, že na jednom shromáždění, kde jsme ještě s Jamie dělali všechno sami - Jamie zpívala a já jsem byl vzadu u mixážního pultu. Vysílalo se to tehdy do rádia a lidé ani nevěděli, jak vypadám, a já jsem jim nic neříkal. Byl jsem vzadu, obsluhoval zvuk, Jamie byla vpředu a všichni se

divili, kde je Andrew. A já jsem zezadu lidi sledoval. Vzpomínám si, jak tam seděla jedna žena, která měla zdvižené ruce a chválila Boha, plakala, jakože v obecenství s Bohem a její malá dcera ji začala tahat za sukni: "Mami, mami." A ona ji úplně ignorovala. Já jsem seděl přímo za nimi a obsluhoval zvuk. Její dcera nepřestala a ta žena se k ní najednou otočila, dala jí facku a okřikla ji: "Bud' zticha! Já chválím Boha!" A vrátila se ke své póze. A já jsem si pomyslel: "To tvoje chválení Boha má tedy skvělé ovoce/výsledky, když musíš dát svému dítěti facku a křičet na něj. To bys asi radši měla Boha přestat chválit." Pokud na někoho musíte být hrubí, pokud musíte dát dítěti facku, abyste měli čas s Bohem, tak zde asi něco nefunguje. Ale přesně takovéto způsoby nás učí náboženství. Náboženství nás učí formy, učí nás dělat rituály. Pro mnoho z vás je modlitba rituál a Boha byste nepoznali, ani kdyby k vám přišel, potřásl vám rukou a představil se.

A rituál nemusí být jen z modlitby, rituál se může stát z čehokoliv. Jednou jsem četl Bibli a měl jsem plán, kdy jsem za rok přečetl Bibli dvakrát. Jednou jsem se opozdil, takže jsem měl najednou číst asi 10 kapitol. Jedna z nich byla tuším Žalm 119, který má 168 veršů. A měl jsem tedy co dělat, abych to v krátkém čase stihl. Měl jsem ale takový rituál, než jsem začal číst, říkal jsem: "Bože, mluv ke mně, jak budu studovat tvé Slovo." Začal jsem číst a tak při druhém verši ke mně začal Bůh něco mluvit. Dostával jsem zjevení ohledně něčeho, líbilo se mi to, odložil jsem Bibli a meditoval nad tím, co Bůh řekl, ale najednou mi přišla myšlenka, že mi ještě zbývá přečíst 10 kapitol! Takže jsem to zjevení nechal být a vrátil jsem se ke čtení Písma. A Bůh ke mně promluvil a říká: "Co to děláš?" A já jsem Mu odpověděl: "Studuji Slovo!" A On říká: "A proč Slovo studuješ?" - "Abys ke mně mohl mluvit..." A pak bylo ticho. A já jsem o tom začal přemýšlet: "Divné. Čtu Bibli, aby ke mně Bůh mluvil, a když ke mně začal mluvit, tak jsem mu v podstatě řekl, ať mě neobtěžuje, že mi zbývá ještě 10 kapitol! Co moje každodenní čtení?!"

Víte, smyslem modlitby není modlit se hodinu denně. Víte, cílem modlitby není, abyste prošli svůj modlitební/nákupní seznam. Cílem modlitby není uspokojit vaše svědomí, nebo abyste dobře vypadali před druhými lidmi. Cílem modlitby je, abyste komunikovali s Bohem a aby Bůh mluvil s vámi. A pokud k vám Bůh začne mluvit dříve, než se dostanete přes své "zdrávasy Maria" [tj. věci, které si musíte odříkat], tak byste Ho měli nechat k vám mluvit. Není to ušlechtilá myšlenka? Někteří si možná myslíte, že jsem na některé lidi naštvaný a trefuji se do nich, ale já se bratři a sestry pouze snažím odhalit, že máme tolik náboženských tradic, že je zázrak, pokud vůbec Boha někdy opravdově kontaktujeme. Všechno to je převrácené.

Verš 7 *Když se modlíte, neopakujte naprázdno slova* - Zde máme další špek. A pokračuje to: *"neopakujte naprázdno slova jako pohané, neboť ti se domnívají, že budou vyslyšeni pro množství svých slov."* Pohané mají liturgické věci, které opakují. V muslimské mešitě zpívají všichni stejné liturgické věci - to je prázdné opakování slov, jako to dělají pohané. Opakování slov není křesťanství, nemáme to dělat. Pokud se modlíte "zdrávasy Maria", "otčenáše" a podobně, tak to je všechno prázdné opakování slov, a je to proti všemu, co Ježíš učil. Nemá to žádnou užitečnou hodnotu. - Neřekl jsem to dost jasně? Někomu to uniklo? Víím, že se to mnoha z vás nelíbí, ale říkám vám pravdu. To jsou všechno náboženské tradice. A víte, co je další náboženská tradice?

Verš 9 *Otče náš, který jsi v nebesích, ať se posvětí tvé jméno!* ¹⁰*Ať přijde tvé království! Ať se stane tvoje vůle jako v nebi, tak i na zemi.* ¹¹*Dej nám dnes náš každodenní chléb,* ¹²*a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.* ¹³*A neuved' nás do pokušení, ale vysvobod' nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva navěky. Amen.* Pokud byste tohle citovali jako modlitbu, tak úplně minete všechno, co Ježíš tímto příkladem zamýšlel. Ježíš to říká v kontextu, abyste neopakovali věci. Neopakovat znamená neříkat pořád dokola ty samé věci. Bůh nikdy nechtěl, aby se tato modlitba stala něčím, co se bude neustále opakovat, nebo abyste se ji modlili jednohlasně/společně. Je to pouze model modlitby. Bylo by mnohem pravdivější tento příklad modlitby nazvat "model modlitby". Ukazuje vám to, jako je v Žalmu 100 napsané, abyste do Jeho bran vstoupili s díkůčiněním a do síní jeho s chválami - abyste Mu vzdávali chválu a dobrořečili jeho

jménu.

Takže první věc při modlitbě je chvála. "Otče náš, který jsi v nebesích, ať se posvěti tvé jméno!" - Ježíš nechce, abyste tyhle slova opakovali. Mluví o tom, že máte Otce začít chválit, že do Jeho bran vcházíte s díkyčiněním. Modlíte se, aby se děla Jeho vůle zde na zemi, jako je v nebi. Lidé se tento verš modlili tolikrát, ale pak úplně otočí a říkají: "Myslím, že Bůh mi dal tuto nemoc, aby mě něco naučil." Ale právě jste se modlili, aby se na zemi děla Boží vůle, jako je v nebi. Ale v nebi nejsou žádné nemoci! A pokud nám Ježíš řekl, abychom se modlili, aby se Jeho vůle děla na zemi, jako se děje v nebi... Víte, ti lidé vlastně vůbec neví, co říkají, prostě jen recitují slova. To je náboženské, to je lidská tradice. Činí to Slovo neúčinné. Nemáte ty slova opakovat, ale máte se přimlouvat: "Otče, pomoz mi zde manifestovat Tvoji přítomnost, způsobem, jak je to v nebi. V nebi nejsou žádné nemoci, není tam žádné trápení, není tam pláč, nejsou tam choroby. Lidé tam nedělají všechny možné divné věci, které se tady teď dějí. Bože, chci, aby se zde děla tvoje vůle, chci to vidět, použij mě dnes, abych pomohl uzdravovat nemocné, očišťovat malomocné, křísit mrtvé, vymítat demony." - Takže vy nerecitujete slova modelové modlitby, ale modlíte se praktickou aplikaci.

Navíc "Otče náš" ani není Novosmluvní modlitba! Namítnete: "Ale je v Novém zákoně!" Ale tehdy Ježíš ještě nezemřel a Nová smlouva ještě nebyla ustanovena! Pokud byste si našli Jana 16, tak tam Ježíš říká: *"Až dosud jste v mém jménu o nic neprosili. Proste a přijmete to, aby vaše radost byla úplná."* [Jan 16:24] Modlitba "Otče náš" není ve jménu Ježíš. Každá Novosmluvní modlitba musí být ve jménu Ježíš. Takže modlitba "Otče náš" není Novosmluvní, je to modlitba Staré smlouvy a je to model modlitby, který vám ukazuje, jak má modlitba vypadat. Nazývám to sendvičový model. Pokud byste začali modlitbu chválou, jaký je Bůh úžasný, potom řekli: "Dej nám náš každodenní chléb.", a zakončili byste to: "Neboť tvé je království i moc i sláva navěky. Bože jsi úžasný!" - Pokud byste svoji prosbu vždy obklopili chválou, jaký je úžasný, a potom Mu na konci děkovali, tak byste nikdy od modlitby neodcházeli ubití/odrazení, ale byli byste ve víře. Ale většina lidí k Bohu běží a říká: "Ó, Bože, já umřu! Doktor mi dal takovouto diagnózu! A já si vzpomínám, že teta Zuzana na to také zemřela. Byl jsem jí na pohřbu a vím, jak vypadala." A strávíte hodinu tím, že Bohu říkáte, co řekl doktor, co se stalo tetě Zuzaně. A potom si sednete k internetu, začnete si o tom hledat informace, získáte nevíru a voláte: "Bože, pokud můžeš udělat cokoliv, pomoz mně!" A pak dodáte: "Ve jménu Ježíše..." To není žádná modlitba!

Charles Capps se jednou modlil a říkal, že k němu Bůh promluvil a řekl mu: "Co to děláš?" Charles Mu odpověděl: "Modlím se." A Bůh mu říká: "Ty se nemodlíš, ty si stěžuješ!" Spousta toho, co považujeme za modlitbu, je jen remcání a stěžování si. "No ale já věřím, že to všechno mám ventilovat a dostat to ze sebe, že Bohu musím říct, jak se cítím." Bůh vůbec nemá zájem poslouchat tu bezbožnost a odpad, který je ve vás. Měli byste to už konečně pohřbít a neříkat ty věci Bohu, ani žádnému člověku. Bůh ví, jak se cítíte. Neříkám, že máte něco schovávat. Ale neposilujte v sobě každý negativní pocit a strach, který máte. Začněte chválou.

Víte, jak byste se měli zachovat, když vám doktor řekne, že zemřete? Měli byste jít k Bohu s díky: "Děkuji ti Otče, že Boží Slovo v Žalmu 118 říká, že nezemřu, ale budu žít a budu vypravovat o Božích skutcích. Děkuji Ti, že Ježíšovými ranami jsem byl uzdraven, a pokud jsem byl uzdraven, tak jsem uzdraven. Děkuji Ti, že Žalm 107:20 říká, že jsi poslal své slovo a uzdravil jsi je a vysvobodil ze záhuby. 3 Janova 1:2 *Milovaný, především si přeji, abys ve všem prospíval a byl zdrav, tak jako prospívá tvá duše.* Takže vím, Otče, že Tvoje vůle je, abych byl zdravý, vím, že Jeho ranami jsem byl uzdraven. 1 Petrova 2:24. Již je to hotové. Takže ti Otče děkuji, že jsi všemocný a všemohoucí..." A pokud byste takto začali modlitbu, tak než byste se dostali ke svému problému, tak by ten problém byl tak nevýznamný, že byste řekli: "Jo a doktor mi říkal, že zemřu, ale Otče, on neví, že Tvé je Království i moc i sláva navěky." A váš problém by se smrškl, a už by nebyl důležitý. Problém je, že spousta lidí nazývá modlitbou to, že přijdou před Boha a stěžují si a remcají, že

vytahují každý strach, který mají, opakují všechny negativní zprávy, říkají všechny špatné věci a pak řeknou: "Ve jménu Ježíše..." a myslí si, že to z toho udělá modlitbu. Ale to vůbec není modlitba, to je stěžování si, remcání, nevěra!

Měli byste k Bohu přistupovat alespoň s trochou respektu a cti, a rozmyslet si, co řeknete. V Kazateli v 5. kapitole je napsané, že když jdete do chrámu, ať si dáváte pozor na pusu. Že je lepší radši neslibovat, než slibovat a nedodržet. Že si máte radši zakrýt ústa, abyste neřekli něco špatného. Když k Bohu přistupujete, tak byste k němu měli mít alespoň takový respekt, jako když přicházíte ke mně. Mnoho z vás ví, že jsem muž víry a že věřím v uzdravení, takže byste si nedovolili ke mně přijít a říct věci, které říkáte Bohu. Ale vůbec nemáte problém říkat Bohu každou shnilou věc, která vás napadne, všechny pocity a emoce. Opět neříkám, že byste měli něco schovávat, ale stačilo by říct: "Bože, ty víš, jak se cítím, je mi to líto, pomoz mi se přes to dostat. Pomoz mi s obnovou mojí mysli." Neříkám, že máte něco schovávat, ale že to nemáte umocňovat/podporovat tím, že ty věci ještě budete říkat a budete projevovat všechny pochyby a nevěru, která ve vás je! Zde je napsané, abyste prázdně neopakovali slova, jako například, že budete recitovat "modlitbu Páně", nebo se budete modlit růženec, nebo budete říkat Westminsterské vyznání víry, nebo budete dělat jakékoliv náboženské věci, které se dělají a nazývají se modlitbou. To není modlitba, to je náboženství! Jsou to tradice a činí to Boží Slovo neúčinným.

A pokud musíte změnit svůj hlas, pokud potřebujete zvýraznit třeba "Sláva Bohu!" a ještě do toho párkrát zamíchat: "Haleluja" a ještě to ani nemůžete říct normálně, ale vyrážíte to ze sebe, pokud vyslovujete nějaká slova, třeba "Duch Svatý", se zvláštní intonací, tak jste prostě náboženští. Je to řečené dostatečně na rovinu?

Dneska ráno jsem vyučoval na naší biblické škole a modlil jsem se. Už si nepamatuji, jak jsem to přesně řekl, ale mluvil jsem o tom, jak Písmo říká, abychom nebyli pomlouvači. Takže jsem se modlil a říkám: "Otče, odpusť nám, pokud jsme pomlouvali. A pak říkám: 'Jak je to anglické slovíčko správně? Tak nebo tak?'" Stále jsem se modlil, ale nemohl jsem si vzpomenout, jak je to správně, takže jsem řekl: "Pane, ty víš, co tím myslím." A někteří lidé by něco takového v modlitbě nikdy neřekli. Ale já bych se zachoval stejně, i pokud bych mluvil s vámi. Víte, Bůh je skutečná osoba. Můžete k Němu mluvit, jako že je opravdu osoba, že cítí, že je inteligentní. :D Můžete k Němu mluvit, jako že ví, kdo jste a co potřebujete a to ještě dřív, než prosíte.

Opět verš 7 *Když se modlíte, neopakujte naprázdno slova jako pohané, neboť ti se domnívají, že budou vyslyšeni pro množství svých slov.* A přesně tohle náboženství učí. Že čím více se modlíte, tím budete mít lepší výsledky. A to není pravda. Z Božího pohledu není v dlouhých modlitbách absolutně žádná moc. Možná z vašeho pohledu je to pro vás třeba o disciplíně. Pokud jste byli zvyklí sedět před televizí 20 hodin denně a krmili jste se jí, dokud jste neměli mozek na šrot, tak vám určitě prospěje, když půjdete na hodinu denně do Boží přítomnosti a budete se hodinu denně modlit. Takže v tom pro vás může být disciplína. A co se týká disciplíny/kázně, tak proti tomu nic nemám. Ale co se týká Boha, tak dlouhé modlitby nemají žádnou moc. Jedny z nejlepších modliteb vypadají jako: "Pomoc! Ve jménu Ježíše." - To je úžasná modlitba.

Pokud si všimnete, jak se modlí Ježíš, tak říká: "Bud' uzdraven." "Utiš se!" Ježíš se modlil takové modlitby a měl docela slušné výsledky. Ježíš se nemodlil dlouhé modlitby. V Novém zákoně je pouze dvakrát zaznamenáno, že se Ježíš modlil celou noc. Je to sice zmíněno asi 7x v různých evangeliích, ale si to seřadíte podle časového pořadí, tak se Ježíš modlil celou noc pouze dvakrát. Jednou před tím, než povolal svých 12 apoštolů, modlil se, aby věděl, které vybrat, a také se modlil celou noc, když poslal učedníky na Galilejské jezero a sám se šel modlit na horu. To jsou ty dva případy v Písmu, kdy se Ježíš celou noc modlil. Takže neříkám, že je špatné se modlit dlouho, ale říkám, že to nemá žádnou větší moc nebo výhodu.

Někteří z vás teď přemýšlí: "Hmm, a má teda vůbec smysl se modlit?" Já z pod vás právě vytahuju koberec. Protože než můžeme začít budovat správný základ, musíme strhnout a rozbít ten starý základ. Bratři a sestry, říkám vám, že je spousta lidí, kteří se modlí pro vlastní dobro, aby ukonejšili/uspokojili vlastní svědomí, kteří naplňují požadavky, které jim ukládá jejich náboženství, kteří se modlí, aby uspokojili vlastní svědomí, ale vůbec nejsou ve spojení s Bohem. A to je úplně k ničemu, ve skutečnosti jim to škodí, protože klamou sami sebe a myslí si, že komunikují s Bohem, že se modlí a že věří, ale pravda je, že Boha vůbec nekontaktovali. Škodí jim to. Amen nebo "Ó, Bože?"

Verš 8 *Nebud'te jim tedy podobní, protože váš Otec ví, co potřebujete, ještě předtím, než ho poprosíte.* Takže smyslem modlitby není, abyste ubohého neinformovaného Boha informovali o svých problémech. Neustále slyším, jak se lidé modlí: "Bože, tahle země jde do kytek, potřebujeme probuzení, Bože..." - A stráví 20 minut tím, že přesvědčují Boha, že potřebujeme probuzení. "A Bože, oni dělají tohle, říkají tohle, udělali tamto. Bože, doktor řekl tohle... Právnický říkal tohle... Potřebujeme, aby se stalo tohle..." A lidé se snaží Boha přesvědčit, jako by vůbec nevěděl, co se děje. Někteří z vás se na mě opět dívají jako: "Tohle by přece nikdo neudělal." A já se vsadím, že to udělali všichni, co zde jsou. Všichni jsme to dělali, cítili jsme potřebu, že tohle je naléhavé a naléhali jsme na Boha: "Poslouchej prosím..." Ale zde je napsané, že váš nebeský Otec ví, co potřebujete ještě dřív, než Ho prosíte. Dovolte mi přidat, že váš nebeský Otec ví, co potřebujete, lépe než vy.

Možná Bohu říkáte: "Potřebuji tolik a tolik peněz.", ale pravda je, že možná vůbec nepotřebujete tolik peněz, ale potřebujete se naučit, jak zacházet s penězi, které máte, potřebujete přestat vyhazovat peníze za různé věci a lépe s nimi nakládat. Víte, co se týká této ekonomické recese, tak vám garantuji, že pokud by všichni zde dobře hospodařili se svými penězi, tak pokud byste naslouchali Bohu, tak by vám o ní řekl dopředu. *Jan 16:13 Až však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy. Nebude totiž mluvit sám od sebe, ale cokoli uslyší, to bude mluvit; bude vám oznamovat i věci, které mají přijít.*

Myslíte si, že Duch Svatý nevěděl, že v říjnu budou problémy s ekonomikou? Věděl to. A zde máte zaslíbení, že vám ukáže věci, které mají přijít. Víte, že v lednu 2008 Bůh mluvil k Jamie a řekl, ať stáhneme peníze ze všech riskantních míst a dali je na bezpečná místa? A nevěřím, že tohle Bůh řekl jen nám, Bůh to říkal všem, ale většina lidí byla zaměstnána procházením svého modlitebního seznamu. Mnoho lidí se modlilo v jazycích, ale nedovolili Bohu, aby k nim mluvil. Bůh mluvil ke každému znovuzrozenému věřícímu, Bůh vám ukazuje věci, které mají přijít, ale lidé neslyšeli. Takže zřejmě nepotřebujeme peníze, abychom nahradili ty, které jsme ztratili svými špatnými investicemi a tím, že jsme neposlouchali Boha. Zřejmě se potřebujeme začít učit a potřebujeme začít být více závislí na Bohu, kdy si neděláme svoje věci.

Bůh ví, co potřebujete lépe, než vy. Takže namísto, abyste k Němu přišli a dali mu na výběr ze tří možností, tak byste měli zařadit čtvrtou možnost, která zní: "Nic z předchozích možností. Bože, co ty chceš, abych dělal?" Stejně jako Petr, když šel po vodě. Petr říká: "Pane, jsi-li to ty, ať k Tobě přijdu po vodě." Jak Ježíš tuto modlitbu vyslyšel? Petr neřekl: "Pane, mám dostatečnou víru, abych šel po vodě? Pane, chceš, abych chodil po vodě?" Pokud by se zeptal na některou z těch otázek, tak mohl slyšet jinou odpověď. Ježíš mohl říct: "Petře, nemusíš chodit po vodě, budu u vás za pár kroků, zůstaň v člunu." Nebo mu mohl říct: "Petře, máš víru jen na 10 kroků, já jsem 15 kroků daleko." Pokud by se zeptal jinak, tak mu Ježíš klidně mohl říct spoustu jiných věcí. Ale Petr řekl: "Jsi-li to Ty, ať k Tobě přijdu." Takže Ježíš říká: "Pojď!" Jak jinak by měl Bůh na takovou modlitbu odpovědět? Takže Petr vyšel, ale potom se začal topit a Ježíš ho musel zachránit. Víte, asi by pomohlo, kdybyste namísto: "Ó, Bože, pokud mě opravdu miluješ, udělej tohle...", řekli radši něco jiného. Bůh vás opravdu miluje, ale co když tohle pro vás nechce, co když to není to nejlepší?

Když jsem byl ještě v baptistické církvi, chtěl jsem odtud odejít, chtěl jsem jít někam, kde by lidé

Bohu věřili, kde by věřili v křest Duchem Svatým, v mluvení v jazycích a zázraky. Chtěl jsem odejít, ale neustále jsem si myslel: "Bože, ty miluješ baptisty." A vždycky jsem se kvůli tomu modlil: "Bože, nemiluješ snad baptisty? Chceš, abych opustil baptistickou církev, nechal je jít do pekla, nechal je být nemocnými a chudobnými? Nemiluješ snad baptisty?" A jak má Bůh na něco takového odpovědět? Takže jsem vždy dostal odpověď: "Zůstaň tam." Takže jsem u baptistů zůstal ještě 2 a půl roku po tom, co jsem měl už dávno odejít. Nakonec jsem už měl dost pronásledování, kritiky a podobně a zeptal jsem se: "Bože, chceš mě v baptistické církvi?" A odpověď byla: "Ne, odejdi!" Bylo to poprvé, co jsem Bohu takovou možnost nabídl. Ale pokud se ptáte: "Bože, chceš, abych opustil tyhle lidi a nechal je jít do pekla..." Tak Bůh nic podobného určitě nechce, takže jak má na takovou modlitbu odpovědět?

Bůh ví, co potřebujete mnohem lépe, než to víte vy. Takže pokud 90% času strávíte tím, že říkáte Bohu, co potřebujete, snažíte se na Něj zapůsobit, jak je to důležité a že se tomu musí přednostně věnovat, že to potřebujete do určitého termínu, tak si uvědomte, že Bůh ví, kdy to potřebujete, Bůh ví věci lépe, než vy, přestaňte dávat Bohu ultimáta, přestaňte Mu říkat, co má udělat. Ještě jsem se tomu neměl čas věnovat, ale zbavte se také toho, že požadujete věci, že provozujete monolog, že Bohu nedáváte příležitost, aby vás v modlitbě vedl a inspiroval. Správně byste měli k Bohu přijít s vyjádřením své víry. "Otče, děkuji ti, že doktor sice řekl tohle, ale tys o tom věděl dřív, než mi to doktor řekl. Otče, ty víš, jaká je moje finanční situace, a věděls, že to přijde, dávno před tím, než se to stalo, a také víš, co se stane v dalším měsíci, víš, kdy se ty věci změní a obrátí. Bože, ty už víš všechno, takže nemusím ztrácet čas a vysvětlovat Ti situaci. Víím, že pro mě máš plán a vidím, kde jsem a kde chceš, abych byl. Takže zde jsem, Otče, co chceš, abych dělal? Jak chceš, abych se s tou situací vypořádal? Zemřu? Má pravdu doktor, nebo tvoje Slovo?"

Pokud byste přišli a přestali Boha zavalovat požadavky, ale zeptali se ještě na pár dalších otázek, tak byste měli mnohem lepší výsledky. Pokud byste k Bohu přistupovali s tím, že On vás opravdu miluje, tak byste měli lepší odezvu. Pokud byste k Němu přicházeli na základě zaslíbení: "Otče, tohle sice říkal doktor, ale Tvoje Slovo říká tohle!", tak byste měli mnohem lepší výsledky. Amen?

Takže dnes jsem mluvil proti věcem, které nejsou modlitba. Uvědomte si, že Bůh vás zná a ví, co potřebujete. Zjistil jsem to, když jsem byl pastor v jedné církvi a lidé přicházeli pro radu ohledně jejich manželství. Ptal jsem se jich: "Co je špatně?" A ten muž a jeho žena měli každý svoji verzi a v 99% případů nevěděli, v čem je problém. Pokud by věděli, v čem je problém, tak by za mnou nešli pro radu. Oni si mysleli, že problém je to, co jeden z nich udělal - vůbec netušili, co je skutečný problém. Víte, pokud jdete před Boha a myslíte si, že to máte všechno jasné: "Bože, potřebuji 100 tisíc dolarů. Ať vyhraji v loterii a všechny moje problémy budou vyřešené." Bůh ví, že jak o sobě smýšlíte ve svém srdci, takoví jste, takže pokud byste vyhráli v loterii a nezměnili své smýšlení, tak brzy budete zase ve stejné situaci, akorát byste k tomu promrhali další kupu peněz. Váš problém není, že byste potřebovali více peněz, váš problém je, že potřebujete začít věřit Bohu, spravovat co máte a naučit se být věrní a vděční. Namísto, abyste přišli k Bohu a říkali mu, jaké řešení situace má použít, tak byste k Němu měli přijít a vyjádřit mu svoji lásku, svoji závislost na Něm.

Postupně to objasním víc. Postavím se proti mnoha dalším věcem. Ale víte co? Pokud se modlíte správně, tak se dostanete na místo, kdy prosením za věci strávíte minimum času. Bůh ví, co potřebujete a Jeho požehnání na vás přijdou a přemohou vás. Namísto, abyste je pronásledovali z posledního dechu a s vyplazeným jazykem, tak vás Jeho požehnání dostihnou a přemohou. Můžete se dostat na místo, kdy ani nechcete nic zmiňovat, protože víte, že vás Bůh požehná tak nehorázně, že toho nechcete zneužívat. Amen?

Bratři a sestry, pokud byste ke mně přistupovali způsobem, kterým většina lidí přistupuje k Bohu, tak bychom nebyli schopní mít spolu fungující vztah, natož ho udržet. Prostě by to nefungovalo. A přesně proto se spousta z vás modlí a dělá různé věci, ale přitom vás to skutečně

nenaplnuje a nemáte odpovědi na své modlitby. Existuje lepší způsob, jak se modlit.

Takže dnes jsem mluvil o tom, že pokrytci se milují modlit, že takové věci jsou špatné. Mluvil jsem proti různým věcem, ale zatím jsem nepoložil dobrý základ, ale jak jsem už říkal, tak někdy se prvně musíte postavit lidským tradicím, než se může uchytit Boží Slovo. Takže budu dál mluvit, proti tradicím, které ruší Boží Slovo a činí ho neúčinným, budu s vámi sdílet více věcí, a budu sdílet, co je skutečným smyslem modlitby a jak se správně modlit. Takže přichází dobré zprávy. Amen?

Některým z vás se to dneska nelíbilo, ale někdy se musíte prvně vyděsit, než jste schopní být budováni. Nesnažím se vám nijak ublížit, ale je to pro vaše dobro. A pokud vám bylo proti srsti, co jsem mluvil, tak víte, co s tím? Je to jako když hladíte kočku proti srsti a celá se naježí. Víte, jak to vyřešíte? Prostě kočku obrátíte a hladíte ji dál, a všechno se urovná. Takže pokud vám bylo proti srsti, co jsem mluvil, tak se obraťte, číňte pokání a řekněte: "Otče, odpusť mi moje náboženské tradice..." a najednou vám to bude příjemné. Amen? Chvála Bohu!

A opět - já netvrdím, že už to mám všechno vyřešené, stále se učím. A víte co? Dřív sem sám dělal všechno, proti čemu jsem dnes mluvil, a Bůh mě stejně miloval. A Bůh mě miluje úplně stejně i dnes večer, kdy přiznávám, že jsem ještě nedorazil do cíle. Bůh mě stále miluje. Bůh vás miluje! A možná jste znovuzrození a vaše srdce je dobré, ale pokud se modlíte špatně, tak vás to ovlivňuje a brzdí vás to. Dokonce vám to může víc ublížit, než by vám to prospělo. Takže vás povzbuzuji, abyste se pokořili, a s krotkostí přijímali zaseté slovo, které má moc spasit vaše duše. Pokud vás něco z těchto věcí usvědčilo, tak číňte pokání, obraťte se a bude to dobré.

Špatná modlitba

Najděte si Lukáše 11. kapitolu. Kolik z vás zde nebylo včera, když jsem začal vyučovat o modlitbě? Chvála Bohu, vítám vás, jsme rádi, že zde dnes ráno jste. Nebudu se vracet a vyučovat všechno znovu, ale včera jsem začal mluvit o modlitbě a zaměřil jsem se na Matouše 6:5-14, a stejně jako Ježíš jsem se prvně zaměřil na špatné náboženské představy o modlitbě. Ježíš tam říká: "Nebudte jako pokrytci, kteří se rádi modlí." Mluvil jsem proti mnoha náboženským tradicím, mluvil jsem o špatných motivech k modlitbě, o lidech, kteří se modlí na odiv, aby je druzí uznávali, anebo se modlí, aby uspokojili své svědomí, případně měli pocit, že něco udělali, že nyní Bůh něco udělá. Všechny takové motivy činí modlitbu neúčinnou. Stejně tak pokud prázdně opakuje slova, což je dneska v Těle Kristově tolik rozšířené.

Lidé mají modlitby naučené, vytištěné, nebo se modlí růženec a neustále dokola opakují ty samé věci, případně mají liturgii, anebo také recitují "Modlitbu Páně": "Otče náš, jenž jsi na nebesích..." - lidé to opakují a asi si myslí, že to Boha nějak těší, nebo to něčeho dosáhne. Ale tohle Bůh nikdy nechtěl. Modlitba Páně byla pro učedníky modelovou modlitbou - ukázala jim jak se modlit - že přicházíte s chválami a podobně. Takže i opakování Modlitby Páně je jen náboženství. To všechno je jen náboženství. - Pokud děláte nějaké rituály, pokud při modlitbě měníte svůj hlas, pokud musíte řvát a křičet, zdůrazňovat nějaká slova, pokud musíte udělat nějaký náboženský úkon...

Někteří si možná myslíte, že jsem proti vám, ale já nejsem proti lidem, ale potřebujete se nad sebou zamyslet. Je spousta lidí, kteří se musí třást, když se za ně modlím. Musí cítit pomazání nebo spadnout na zem. A já lidem neříkám všechno, co jsem prožil, ale také jsem zažil Boží moc, kdy jsem se třásl, a nejsem proti tomu, když vás Boží moc zasáhne. Sám jsem padl pod mocí Ducha Svatého, ale nebylo to pokaždé. A někteří lidé si myslí, že bez nějakého pocitu anebo prožitku, se prostě nic neděje a Bůh nic nedělá. Dokonce jsem zažil, že když jsem se za některé lidi modlil, tak než spadli, tak se podívali, zda je za nimi chytač. Ale pokud opravdu padáte pod Boží mocí, tak chytače nepotřebujete. Ale lidé si udělali letniční, "Duchem naplněné" tradice, takže pokud nespádnete, netřesete se nebo není nějaký projev, tak jste od Boha nic nepřijali a nemůže se nic stát. - To je prostě náboženské. Díky za to jediné: "Ano!" Letniční a charismatici mají své vlastní náboženské tradice. Ale jediné, co potřebujete, je být opravdoví. O tom tam Ježíš mluví. Takže než Ježíš začne učedníky učit, co je modlitba, tak jim prvně musí ukázat, co modlitba není. A stejně tak jsem se tomu včera večer věnoval já a mluvil jsem proti mnoha náboženským tradicím.

Než začneme číst Lukáše, dovoluji mi ještě něco přečíst z Matouše 23, měli byste si to najít, protože nebudete věřit, že něco takového ve vaší Bibli máte. *Matouš 23:14 Běda vám, zákoníci a farizeové, vy pokrytci, že vyjídáte domy vdov a předstíráte dlouhé modlitby. Proto dostanete těžší rozsudek.* Je spousta lidí, kteří si myslí, že hlavní je se modlit a že je jedno, jak se modlí. Ale záleží, jak se modlíte! Potřebujete se modlit správně, a pokud se modlíte špatně, pokud předstíráte, že se modlíte - což znamená na odiv nebo pro sebe, tak je to jen náboženská forma a dostáváte těžší rozsudek. Modlitba vám ve skutečnosti může přitížit. Tahle myšlenka by vás měla vystřízlivět. Modlitba je mocná, ale stejně jako zbraň - pokud dáte pušku do ruky dítěti, tak ho musíte naučit, jak s ní zacházet, protože pokud ji nepoužije správně, tak může zabít sebe nebo někoho jiného. Všechno, co je mocné, má zároveň potenciál ublížit. Modlitba je mocná, mocná věc, pokud je použita správně. Ale pokud je použita špatně nebo ze špatných motivů, tak vám nakládá zodpovědnost a můžete se otvírat satanu a zvat si ho do života.

Měli jsme s Jamie dobrého přítele. Já jsem tehdy vytáhl to učení, že satan je Boží posel, což je lež, ale to jsem byl ještě v baptistické církvi, tam se to učilo a já jsem neznal pravdu. Učili tam, že satan nemůže udělat nic, jediné co mu Bůh dovolí. Takže pokud máte problém od ďábla, tak je za tím ve skutečnosti Bůh, který to dovolil. Ale to je lež a je to špatné. Smrtelně špatné. Vytáhl jsem

to učení a bylo s tím spojené svědectví o chlapci, který byl natolik plachý, že nebyl schopný lidem svědčit. Ten chlapec se modlil a říkal Bohu: "Chci být svědkem. A pokud mě musíš zabít nebo mi dát nevyléčitelnou nemoc, abych mohl svědčit a ukázat, že se nebojím zemřít a stejně tě miluji, tak pokud to je jediný způsob, jakým mě můžeš použít, tak si mě použij." Dostal leukémii, zemřel a na jeho pohřbu se znovuzrodili 4 lidi. Já jsem to tehdy vyhrábl, sdíleli jsme to s jednou dívkou a ona se modlila tu samou modlitbu. Další den se vzbudila s leukémií, zemřela na ni a na jejím pohřbu se 4 lidi znovuzrodili. Tuhle modlitbu ale nezodpověděl Bůh, ale využil jí satan. Lidé se někdy modlí: "Bože, zlom tuhle osobu. A pokud musíš, tak je zabij, nebo co je potřeba..." Takové modlitby se satan rád chytne. Potřebujete se modlit správně. Modlitba je mocná, ale pokud se modlíte špatně, tak působí problémy.

Mluvil jsem proti některým špatným postojům a přístupům k modlitbě. V Lukáši 11 najdeme stejné vyučování, které má Ježíš v Matouši 6. A v prvních pár verších je napsané, že jim dal příklad modlitby, který se běžně nazývá "Modlitba Páně". Potom pokračuje. *Lukáš 11:5 Tehdy jim řekl: 'Někdo z vás bude mít přítele, půjde k němu o půlnoci a řekne mu: 'Příteli, půjč mi tři chleby, protože ke mně přišel z cesty můj přítel a nemám, co bych mu nabídl.' 'A on mu zevnitř odpoví: 'Neobtěžuj mě! Dveře jsou už zavřené a mé děti jsou se mnou v posteli. Nemohu vstát a dát ti to.' 'Říkám vám: i kdyby nevstal a nedal mu to, protože je jeho přítel, kvůli jeho neodbytnosti se přece zvedne a dá mu, cokoli potřebuje.'* - Spousta lidí tuto pasáž vykládá tradičním způsobem, že Bůh nespěchá s vyslyšením našich modliteb, ať už k tomu má jakýkoliv důvod, a že s Bohem to je stejně jako s tímto mužem, který spí a nechce být vyrušován. "Dej mi pokoj, jsem s manželkou a dětmi v posteli. Nech mě být, jdi pryč!" A lidé vyučují, že stejně to je s Bohem. Že Bůh s odpovědí na vaše modlitby nespěchá, takže Ho musíte neustále prosit a nesmíte polevit, že Ho musíte uprosit, až už to nevydrží, vzdá se a odpoví vám. Právě se na mě spousta z vás dívá jako: "No ale tak to přece je, ne? Takhle jsme to vždy slyšeli. Přece je tam napsané, že pro jeho neodbytnost se zvedne a dá mu vše, co potřebuje."

Bylo to vyučováno způsobem, že musíte vydržet, že nesmíte polevit, že musíte k Bohu přijít a v podstatě mít postoj: "Bože, dokud něco neuděláš, tak se nehnu! Nepřestanu, dokud mi nedáš, pro co jsem přišel." A byl podporován takovýto přístup k modlitbě. Ale to je přesný opak toho, co Ježíš v těchto verších vyučuje. Naprostý opak! Bůh vás zde neučí, že sám je takový, ale používá názorný, pro lidi pochopitelný příklad, aby vám ukázal, jak je takový přístup pošelilý a absurdní. Kolik z vás má takového přítele, že když k němu o půlnoci přijdete s potřebou, tak vám řekne: "Dej mi pokoj, jsem už v posteli. Neobtěžuj mě, nezajímáš mě... Starám se jen o sebe, nech mě být..." Kolik z vás má takové přátele? Řeknu vám, že tohle nejsou přátelé! Pět nebo šest lidí zvedlo ruku. - Jste podvedení, nemáte takové přátele, protože takový člověk není váš přítel! Žádný skutečný přítel by se k vám takto nikdy nechoval!

Kdybych přišel s potřebou za kýmkoliv z těchto lidí, které pokládám za své přátele, tak i kdybych třeba Charliemu nebo Gill zavolal uprostřed noci, tak by mě neodmítli. Vlastně oni mě volali uprostřed noci, když jim zemřel syn. A já jsem jim neodpověděl: "Hele, já spím! Jak se opovažujete mě rušit? Dejte mi pokoj!" Vůbec. S Jamie jsme tehdy vstali a hodiny jsme se modlili a věřili Bohu za zázrak. Nemám jediného přítele, na kterého bych se obrátil uprostřed noci s potřebou, který by mě odmítl. Naši přátelé se k nám chovají mnohem lépe, tak proč si myslíme, že bychom museli Boha neodbytně uprošovat? Pokud máte takový postoj, pokud vidíte Boha jako nezúčastněného a vzdáleného, který se o vás nezajímá a musíte Ho neodbytně uprošovat, tak to je jeden z důvodů, proč vaše modlitby nejsou vyslyšeny. Protože vy už k Němu přicházíte s nevěrou, se špatným přístupem, a to vám brání přijmout.

Takže Ježíš zde tento příklad nepoužívá jako srovnání, ale jako kontrast. Ježíš jim ukazuje, že ani lidé se k nim tak špatně nechovají, tak proč si myslíte, že by se k vám takto choval Bůh? Proč si myslíte, že Ježíš, který přišel na tuto zem a zemřel za vás, který pro vás vytrpěl to všechno, jak si

můžete myslet, že Ho musíte neustále dokola umlouvat, uprošovat, že na Boha musíte tlačit? A pokud vás nevyslyší, tak svoláte modlitební řetěz a budete na Boha tlačit s dalšími 50 lidmi. A pokud nezabere ani to, tak se budete postit a modlit, budete to hrát na Jeho milosrdenství, takže když uvidí, že už skoro umíráte, tak vám to dá... Podívejte se na následující verš.

Verš 9: *A já vám říkám*: - jinými slovy: "v kontrastu s tím, jak to bylo s tím rádoby přítelem, který byl úplně sobecký a nechtělo se mu z postele" vám říkám: *Proste a bude vám dáno*, {i kdyby byla půlnoc, i kdybych byl v posteli a spal,} *hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno*. ¹⁰*Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo tluče, bude otevřeno*. - Tohle nás vůbec neučí, že se o nás Bůh nezajímá, že je někde daleko a že je zaměstnaný řízením vesmíru, a že ho musíte uprošovat, že na Něj musíte tlačit a udělat něco, abyste získali Boží pozornost. Tohle mluví o úplném opaku - že Bůh je vám blíž než jakýkoliv váš přítel!

Ráno za mnou přišla jedna žena a prosila mě o modlitbu. Říkala: "Modlím se za druhé a jsou uzdraveni, všichni, za které se modlím, jsou uzdraveni, ale co se týká mě, tak já nejsem schopná uzdravení přijmout." A já jsem jí řekl: "Já jsem prožíval to samé a také jsem potkal spoustu takových lidí. A víš, co za to ve většině případů může? Máš víc soucitu s druhými lidmi, než máš se sebou, protože se znáš a jsi na sebe tvrdší, než na druhé." Takže ta žena vidí druhé uzdravené, ale sama má problém. Je těžší porozumět a přijmout, že Bůh miluje i nás. Vidíme druhé, vidíme všechny jejich chyby a stejně je milujeme, ale myslíme si, že Bůh nás nemiluje, protože o nás ví všechny ty špatné věci. A to je špatně, je to špatné myšlení, a přitom takto byla učena většina z nás. "Bůh nezodpověděl tvoje modlitby, protože ses dostatečně nepostil, nemodlil ses dostatečně, ještě ses za to modlil málo krát, nejsi dostatečně svatý..."

Tisíce lidí mi již říkali něco jako: "Proč mě ještě Bůh neuzdravil? Postím se, modlím se, studuji Slovo, platím desátky, chodím do církve, dělám tohle, tamto a ono... Proč mě ještě Bůh neuzdravil?" Právě jste si sami odpovíděli. Protože vy vůbec nehledíte na to, co udělal Ježíš, a na to, jak moc vás Bůh miluje! Vidíte jen to, co si myslíte, že jste pro Něj udělali vy, a ještě ukazujete, že si myslíte, že si Boží požehnání a věci od Boha musíte zasloužit! A protože víte, že nejste dokonalí, tak vás vaše svědomí odsuzuje a brání vám, abyste opravdu věřili. Takže učení jako že musíte být neodbytní, že musíte Boha uprosit, že musíte udělat něco, abyste jím pohnuli a získali, co chcete - takové učení je úplně proti Boží dobrotě a milosti, a staví vás do pozice, že kdyby nebylo vás, kdyby nebylo velkých přímluvců, tak by Bůh nechal svět jít do pekla. Protože Bůh přece lidi nemiluje, ale vy je milujete a snažíte se Boha přimět, aby něco udělal.

Opět připomínám, že jsem sám dělal všechno, proti čemu nyní mluvím. Pamatuji si, jak jsem se kdysi na začátku modlil za město Arlington v Texasu, protože tam jsem vyrůstal. Chodil jsem tehdy po domech a dělal minimálně 100 návštěv denně. Začal jsem dělat celonoční modlitby a jednou jsem se tam s lidmi modlil. Řval jsem, křičel, bouchal do zdí a prosil jsem Boha za probuzení a pak ze mě vyšlo: "Bože, pokud bys miloval lidi v Arlingtonu alespoň z poloviny, jako je miluji já, tak bychom zde měli probuzení!" A sotva jsem to dořekl, tak mi zablikala kontrolka a uvědomil jsem si: "Ops, na této teologii je něco špatně!" Ale víte, že tohle dělá většina takzvaných "přímluvců"? Jednají jako by se Bůh nechtěl naší země dotknout, jako by zde nechtěl jednat, protože nás sotva snáší, takže ho musíme přemlouvat, a Bůh nevyslyší jenom jediného člověka, takže potřebujeme sehnat aspoň 100 lidí, ještě lépe sto tisíc lidí, nebo milión, uděláme modlitební řetězec a nevzdáme se, dokud Bůh nepošle probuzení... Ale Bůh chce probuzení mnohem více, než ho chcete vy! Ve skutečnosti je probuzení už to, že chcete probuzení! :D Chtít probuzení je už produktem probuzení. Nikdo sám od sebe nechce vidět Boží moc. Pokud bychom byli ponecháni sami sobě, tak bychom byli tělesní, zahořklí, našťvaní, přejídali bychom se a kašlali bychom na svět. Starat se o druhé lidi a chtít jejich dobro totiž není v lidské přirozenosti.

Pokud se modlíte a prosíte za probuzení, to znamená, že probuzení již přišlo - jste probuzení! Bůh se vás již dotkl a jedná ve vás Duch Svatý, který vás inspiruje. Ale pokud máte tu představu, že

Bůh je nějaký nezúčastněný, vzdálený, že Ho musíme uprošovat, nebo Ho k něčemu nutit, tak to je úplně mimo a je to proti všemu, co Ježíš vyučoval. Bůh vůbec není jako tento nespravedlivý muž, není jako ten rádoby přítel, který na svého přítele kašle. Ježíš říká, že pokud budete prosit, přijmete, pokud budete hledat, najdete. Každý, kdo prosí, dostává.

Ve verši 11 máme další srovnání. *Lukáš 11:11 Který z vás, otců, podá svému synu kámen, když ho prosí o chléb? Anebo o rybu - podá mu snad místo ryby hada?* Jasná odpověď - "žádný". Ježíš zde opět dává příklad, že pokud byste vy svému synovi, který přijde a prosí o chleba, nedali kámen, který vypadá jako chleba, aby se do něj zakousl a vylámal si zuby, zlomil si čelist... Kolik z vás by se takto zachovalo ke svému dítěti? Sami nikoho tak zlého neznáte, tak proč si myslíte, že by takto jednal Bůh s námi? Proč si myslíme, že Bůh je odpůrce? Protože nás to učilo náboženství. A někdy jsme mohli takový dojem získat i skrze naše chyby. Později to více rozvedu.

Ve Starém zákoně vidíme Boha, který byl proti hříchu a trestal hřích, a lidé na Boha museli naléhat, ale v Nové smlouvě to je úplně jinak! Bůh už se sebou lidi usmířil, a pokud se pod Novou smlouvou modlíte, jako se lidé modlili ve Starém zákoně, tak jste mimo. Zpívají se písně, které jsou z Žalmu 51, kde David činí pokání ze hříchu s Batšebou a říká: "Navrať mi radost z tvé spásy a obnov mi přímého ducha v mém nitru. Neodvrhuj mě od své tváře a neodnímej mi Ducha Svatého." Takovéto písně se zpívají a vy jste je pravděpodobně také někdy zpívali, a mnoho z vás se také takto modlilo. Ale to je naprosto špatně, vy se už takto nemůžete modlit! Někdo namítne: "Ale to je podle Písma, je to přece v Bibli!" Sice to v Bibli je, ale je to před Ježíšem, je to před křížem, je to před Novou smlouvou!

Před Ježíšovou smrtí lidé nebyli s Bohem smířeni, neměli zaslíbení, že je Bůh nikdy neopustí, ani se jich nezřekne, a Duch Svatý tehdy přicházel a odcházel, ale v Nové smlouvě nás Bůh nikdy neopustí, ani se nás nezřekne, je neustále s námi! Takže pokud se pod Novou smlouvou modlíte stejně, jako se modlil David, a prosíte za odpuštění, přestože Nový zákon říká, že vám Bůh již odpustil, pokud prosíte, aby od vás Duch Svatý neodcházel, když Bible zaslubuje, že Bůh vás nikdy neopustí, ani se vás nezřekne, tak to je úplně mimo. Stejně jako pokud v Nové smlouvě děláte to, co dělali lidé ve Starém zákoně, kdy říkali: "Bože přijď a buď s námi" a podobně. Pokud začínáte své shromáždění modlitbou: "Bože přijď a buď dnes s námi", tak se modlíte špatně! Bůh řekl, že je neustále s vámi, že vás nikdy neopustí. Ale spousta lidí se "modlí" a prosí: Bože přijď a buď s námi." a když shromáždění končí, tak se modlí: "Bože buď s námi, i když se teď rozejdeme." - Bůh zaslíbil, že vás nikdy neopustí, ani se vás nezřekne. Jak má takové hloupé modlitby vůbec vyslyšet? Má jako nějak odejít a pak přijít? Má kvůli vám porušit své slovo? To jsou úplně hloupé modlitby!

Říkají se takové fráze jako: "Tvoje modlitba se nezvedla ani ke stropu. Démoni naše modlitby blokují a nemůžou projít, takže musí nastoupit duchovní boj, abychom vyčistili nebe nad touto oblastí..." Tohle se stalo ve Starém zákoně, v Danielovi v 10. kapitole. Princ Persie bránil Danielově modlitbě 21 dní a nebe bylo "zavřené". Jsou lidé, kteří dnes vyučují, že máme zavřené nebe, že se naše modlitby nemohou k Bohu dostat. Hádám, že takto jste se také modlili, nebo jste o tom alespoň slyšeli, a neodmítli jste to. Je to špatně! Víte, co je na tom špatně? Bůh se z nebe přestěhoval [do vás]!

Lidé se modlí Izaiáš 63: "Roztrhni nebesa a sestup!" - Ano, to je v Písmu. Ale Bůh již nebesa roztrhl a sestoupil skrze Ježíše! A je úplně špatné se takto modlit. V určitém smyslu je to plivání Ježíšovi do tváře, jako byste říkali: "Ježíš nám nestačí, pošli něco jiného, udělej něco jiného!" Lidi, Ježíš se přestěhoval na Zem, a když se znovu narodíte, tak žije ve vás. Aby se vaše modlitba dostala k Bohu, tak vůbec nepotřebujete, aby se vaše modlitba dostala do nebe. Nepotřebujete ani aby se dostala nad střechu, dokonce ani nad váš nos. Když se modlíte a skláníte svoji hlavu, tak to je proto, abyste se mohli podívat na Boha, který žije ve vás! Bůh je právě zde, ve vás! Takže celý koncept: "Ó, Bože, buď s námi, jdi s námi, pomoz nám získat otevřené nebe, abys mohl vyslyšet naše modlitby..." - To je celé úplně mimo!

Někdo může namítnout: "Děláš z komára velblouda, tohle není vůbec důležité, Bůh přece ví, co myslíme!" - Slova jsou smrtelně důležitá! Vyjadřují vaše postoje a odhalují, co je ve vašem srdci. A pokud vidíte Boha jako odpůrce, kterého když požádáte o chleba, tak vám dá kámen, a musíte Ho uprošovat, přemlouvat a jinak nutit, aby udělal, co je správné, a nebýt vás velkých modlitebních bojovníků, tak by Bůh nikdy nic neudělal... - Tak právě kvůli takovému myšlení a postojům nemáte odpovědi na své modlitby. Protože přicházíte k Bohu se špatným postojem a Bůh takto prostě nejedná, tak to nefunguje.

Ježíš se ptá: "*Který z vás, otců, podá svému synu kámen, když ho prosí o chléb? Anebo o rybu - podá mu snad místo ryby hada?*" Pokud vás dítě poprosí o rybu, dáte mu hada, který ho uštkne a zraní? Snad ne. Verš 12 *Anebo když poprosí o vejce, podá mu snad štíra?* I jako lidé mezi sebou máme lepší vztahy, než abychom dělali takové hrozné věci. Proč si myslíme, že náš nebeský Otec má menší soucit, než padlý člověk? V jistém smyslu jsme Boha snížili na člověka, kdy Bůh je podle nás nepřístupný, zlý a našťvaný. Průměrný člověk věří, že nemáme probuzení, protože jsme Boha vykopli z našich škol, protože se ve školách nesmí modlit, nebo protože jsme udělali tohle a tamto, tak Bůh se na nás nyní hněvá, sedí v nebi se zkříženýma rukama, je otočený zády a říká: "Tak se upečte ve vlastní šťávě. Vybrali jste si tohle? Tak teď sklízíte, co jste zaseli." A průměrný člověk vidí Boha jako odpůrce. Takže my teď přece musíme činit pokání, musíme se modlit a hledat Jeho tvář, musíme se odvrátit od našich zlých cest, a potom nás Bůh vyslyší z nebe, odpustí naše hříchy a uzdraví naši zem [2 Paralipomenon 7:14]. Ale tohle je opět Starozákonní Písmo a je to v době před křížem - předtím, než nás Ježíš smířil s Bohem! Tohle vůbec není způsob, s jakým k Bohu přistupují Novosmluvní věřící.

Bůh nesedí v nebi se zkříženýma rukama, neříká: "Ne, musíte sedět v popelu ještě o něco déle. Ne, musíte se modlit ještě déle. Dokud nezískáte dalších sto tisíc lidí, aby se modlili a činili pokání, tak nic neudělám!" Ne! Bůh má otevřenou náruč a snaží se vylít svého Ducha. Bůh je teď ráno právě zde a snaží se k vám dostat a říct vám, že u Něj nemusíte škemrat a uprošovat Ho, že vám už v Kristu dal všechno. Vy v sobě máte moc, která křísí z mrtvých! Takže namísto abyste se ve své komůrce modlili a prosili Boha, aby vylil svého Ducha, tak běžte a věřte, že Bůh už svého Ducha vylil do vás! Vraťte se do práce [věřících] a vzkřísíte někoho z mrtvých! Otvírejte oči slepých, začněte promlouvat pravdu, a budete mít takové probuzení, že ho ani nezvládnete.

Přestaňte Boha prosit za věci, které Bůh řekl, abyste je dělali vy! Bůh řekl vám, abyste šli a byli svědky! Bůh řekl vám, abyste uzdravovali nemocné a očišťovali malomocné, abyste křísili mrtvé! Bůh vám neřekl, abyste se modlili a prosili Ho, aby tyhle věci dělal On. Bůh řekl vám, abyste šli a dělali ty věci. Bůh do vás dal svoji moc. Vy máte mluvit k horám, vy se máte postavit ďáblu a on od vás uteče. Ale namísto toho se lidé modlí: "Ó, Bože, zbav mě ďábla..." Dnes jsem tak 15 lidem řekl, že potřebují vzít svoji autoritu, že potřebují přestat prosit Boha, přestat škemrat, naléhat, jako kdyby vás Bůh ignoroval, takže musíte volat hlasitěji, křičet usilovněji... Tohle je špatně. Potřebujete se dostat do víry. Musíte si uvědomit a věřit, že Bůh vás miluje a už zajistil zaopatření. Vezměte svoji autoritu a mluvte do těch věcí, přikažte těm věcem. Přestaňte přistupovat k závislostem, nemocem, rakovině, jako byste byli bezmocní!

Průměrný člověk jedná jako: "Ó, Bože, jsem bezmocný. Doktor mi řekl, že zemřu..." a přichází k Bohu s pláčem a lítostí, a myslí si, že pokud bude dostatečně plakat a bude dostatečně lítostivý, tak se nad ním Bůh slituje. Vy nemůžete udělat vůbec nic, co by Boha naklonilo víc, než co už udělal Ježíš. Ježíš už způsobil, že jste v Božích očích přijatelní. Bůh vás miluje kvůli tomu, co udělal Ježíš. Takže pokud zkoušíte Bohu s lítostí vylíčit, jak je vaše situace zoufalá, pokud seženete další 2-3 lidi, aby na Boha tlačili, tak vám to nezíská žádnou výhodu, ani nijak nepomůže v tom, aby Bůh ve vašem životě jednal. A pokud byste si tohle uvědomili, tak by to změnilo věci. Pokud byste k Bohu přicházeli s díkem: "Otče, děkuji Ti, že jsi to již udělal, děkuji Ti, že mě miluješ a připravil jsi řešení ještě dřív, než jsem měl potřebu. Ty jsi už stvořil zaopatření. Děkuji Ti, že moc, která vzkřísila

Ježíše z mrtvých, žije ve mně. Děkuji ti Otče, že Tě nemusím uprošovat, že nejsi jako ten špatný přítel, že nejsi jako otec, který by svému synu dal místo chleba kámen. Děkuji Ti, že bys člověku nedal hada nebo škorpióna. Děkuji Ti, že jsi dobrý Bůh a dáváš pouze dobré a dokonalé dary." Pokud takto začnete Boha chválit, pokud mu budete děkovat, jak je dobrý, tak než se dostanete ke své potřebě, tak je vaše víra tak pevná, že té věci přikážete: "Vypadni, ve jménu Ježíše!" a je to vyřešené. Ale takto k Bohu přichází velmi málo lidí.

Verš 13 Jestliže tedy vy, kteří jste zlí, umíte dávat svým dětem dobré dary, čím více vás nebeský Otec dá Ducha Svatého těm, kdo ho prosí?" Nevím, kolik z vás zde bylo včera večer, když jsme sloužili lidem, a asi 100 lidí přijalo křest Duchem Svatým, ale tam jsme právě toto zdůrazňovali - že poprosíte pouze jednou. Že Otce nemusíte uprošovat, nemusíte Ho k tomu přimět a podobně. Bůh chce, abyste byli naplnění Duchem Svatým mnohem víc, než to chcete vy. Byli jste stvoření, abyste byli chrámem Ducha Svatého. Bůh chce, abyste žili ve vítězství! My myslíme jako: "Bože, zajímáš se o nás vůbec?" - Ano, Bůh se o vás stará a zajímá mnohem víc, než vy sami! Bůh chce, abyste byli uzdraveni z rakoviny, abyste byli zdraví, mnohem víc, než to chcete vy! Někteří z vás o tom pochybují, ale je to absolutní pravda! Bůh to dokázal, když poslal Ježíše, který nesl vaše nemoci a choroby. Bůh chce, abyste byli zdraví a abyste prospívali mnohem víc, než sami chcete prospívat! Vůbec nemusíte ztrácet čas, abyste Boha uprošovali, přemlouvali nebo zkoušeli Boha přimět, aby ve vašem životě něco udělal. Ale přitom většina modliteb lidí se týká bombardování Boha, přicházení s prosíkem, přemlouvání, hry na Jeho emoce, snahy se Boha přimět, aby jednal...

Nedávno za mnou přišla jedna žena a říkala: "Modlím se za svého muže už 20 let a nic se neděje. Bůh ho nezachránil, ale vím, že tvoje modlitby Bůh slyší, takže když se budeš modlit ty, tak věřím, že ho Bůh zachrání. Modlil by ses za mého manžela?" A já jsem jí řekl, že ne. A ji to podráždilo. "Proč by ses za něj nemodlil?" Odpověděl jsem jí, že se takto nemíním modlit a že nesouhlasím s jejím přístupem, a řekl jsem jí: "Zaprvé - ty si myslíš, že kdyby Bůh chtěl, tak prostě tvého manžela zachrání. Luskni by prsty a tvůj manžel by byl zachráněn. A to je prostě špatně. Bůh nemůže lidi přinutit, aby se znovuzrodili. Lidé mají svobodnou volbu. Bůh již všechno zajistil a garantuji ti, že Bůh už tvého manžela mnohokrát usvědčoval. Pokud tvůj manžel není znovuzrozený, je to pro to, že má volbu a ty ho nemůžeš ke spasení přinutit. Nemůžeš si ho prostě nárokovat a ke spasení ho nějak přinutit. To je manipulace, to nejde a je to špatně! A druhá věc - myslíš si, že tě Bůh nemiluje dostatečně na to, aby odpověděl na tvoje modlitby, a myslíš si, že mě miluje víc a moje modlitby vyslyší!" A řekl jsem jí, že právě pohaněla Boha. S tímto přístupem jdete proti Bohu a vůbec nerozumíte Boží lásce a milosti, a já v tom s vámi nebudu souhlasit, s takovýmto postojem nebudu k Bohu přistupovat.

Dnes ráno jsem se nemodlil za 5-6 lidí, protože chtěli, abych se modlil já, prosili mě a spoléhali na mě. Řekl jsem jim, že potřebují vzít svoji autoritu a uvědomit si, že Bůh už to pro ně udělal, že potřebují povstat a věřit Bohu. Přestat žebrať a čekat, že já se budu modlit lépe, než oni, takže Bůh na mou modlitbu odpoví. Řekl jsem jim, že se k Bohu snaží přistupovat špatně. Bible v Galatským 5:6 říká, že víra pracuje skrze lásku. Pokud máte o Bohu představu, že je odpůrce, pokud si myslíte, že neodpoví na vaše modlitby, protože jste si nečetli každý den z Bible, takže vás nyní může nechat umřít na rakovinu a podobně, protože jste neudělali všechno do puntíku. Pokud si myslíte podobné věci, tak to je důvod, proč nevidíte Boží uzdravující moc, protože vůbec nerozumíte, jak moc vás Bůh miluje.

Co byste si pomysleli, kdybyste byli u mě doma, když ještě moje děti byli malé, a uviděli byste následující scénu. Příběhly by ke mně moje děti, padly by na zem, a říkaly: "Otče, vím, že nejsem hodný, že si nic nezasloužím, že jsem si neustlal postel, že jsem neudělal všechno, co jsi mi řekl, ale mám hlad, mohl bys mi prosím, pěkně prosím, pokud by to byla tvoje vůle, dej mi prosím něco k jídlu, ať nehladovím, umírám hlady." Co byste si asi pomysleli, když by moje děti strávily 30 minut bombardováním, uprošováním, ospravedlňováním a důvody, proč by měly dostat něco k jídlu?

Garantuji vám, že byste na mě zavolali sociálku, protože byste viděli, že zde je něco špatně. Protože běžně to je tak, že k vám děti přiběhnou, ještě z nich odpadává bláto na koberec, a hlásí se: "Mám hlad, udělej mi něco k jídlu." Víte proč? Protože ví, že je rodiče milují. Ale my zase až tolik nevěříme, že nás Bůh miluje víc, než naši pozemští rodiče. A proto nám věci nefungují - máme totiž špatný postoj/přístup. Pokud vy, i když jste zlí, se chováte ke svým dětem dobře, čím spíše se k vám bude chovat dobře váš nebeský Otec?

Vzpomínám si, že jednou jeden člověk umíral v nemocnici a diagnóza byla, že nepřežije noc. Najal sanitku a nechal se odvézt z Nového Mexika zpět do Colorada. Když dorazil domů, tak nechal svoji ženu, aby mně zavolala, protože on byl tak slabý, že ani nemohl zvednout ruku. Jeho žena mu držela telefon u hlavy a řekl mi, že umírá a že mi to chtěl dát vědět. Já jsem mu řekl: "Neopovaž se zemřít, než se k tobě dostanu." Přijel jsem k němu domů a potom jsme k němu jezdili půl roku každý druhý den s mým spolupracovníkem a pumpovali jsme do něj Boží Slovo. A dařilo se mu čím dál lépe, začal jíst, řídil auto a podobně. Ale potom začal najednou říkat: "Ale já jsem připravený jít do nebe. Nechci žít, nejsem si jistý, že Bůh chce, abych žil. Třeba už je můj čas." Já jsem se podíval na jeho ženu, která klečela u jeho postele a plakala, a řekl jsem mu: "Myslíš si, že jsi udělal něco, ať už by to bylo jakkoliv špatné - myslíš si, že bys mohl udělat něco, co by způsobilo, že by tě tvoje žena chtěla vidět zemřít?" A on odpověděl: "Ani náhodou. Sice jsem nebyl dokonalý manžel, ale vím, že moje manželka mě miluje, a pokud by to jen šlo, tak by chtěla, abych byl zdravý." A já mu na to říkám: "A ty si myslíš, že všemohoucí Bůh tě miluje méně, než tvoje manželka?" A to ho zastavilo a uvědomil si, že pokud ona ho miluje, i když nebyl dokonalý, tak jak mnohem víc ho miluje Bůh, a úplně to změnilo jeho postoj.

Přesně o tomto mluví Ježíš, když vyučuje o modlitbě - nebudte jako lidé, kteří si myslí, že musíte u Boha žebrot, přemlouvát Ho, ospravedlňovat se, anebo Boha nějakým způsobem motivovat. Bůh je motivovanější a miluje vás mnohem víc, než se milujete vy sami. Bůh touží, aby se vám dařilo mnohem víc, než to chcete vy. Ale náboženství říká něco jiného. Náboženství říká: "Bůh má sice všechnu moc, může všechno, ale tys neudělal tohle a tohle anebo naopak jsi udělal tamto, takže proto tě Bůh nepožehnal."

A na prvním místě lidem v přijímání od Boha nejvíc brání pocit jejich nehodnosti. Říkal jsem vám, že jsem viděl svého syna vzkříšeného z mrtvých, viděl jsem slepé oči otevřené a většina z vás tomu věří, obzvláště když jste zde teď v pátek ráno, jste buď fanatici, nebo vás sem nějaký fanatik přitáhl. Nejsou zde lidé z [náboženské] povinnosti, jak to bývá třeba v neděli. Věříte v tyhle věci, a pokud by zde dnes někdo padl mrtvý a já prohlásil: "Věřím, že Bůh ho může vzkřísit z mrtvých!" Tak většina z vás by se přidala a souhlasila. Řekli byste: "Taky tomu věřím!" Ale pokud bych řekl: "Dobře, pokud tomu věříte, tak sem přijďte a modlete se za něho." A víte co? Spousta z vás, kdo jste byli nadšení, že bych se za něj modlil já, a kdo jste věřili, že Bůh ho vzkřísí, tak najednou by se vaše víra změnila na strach a vaše nadšení by opadlo. Jakmile bych řekl: "Vy ho vzkřísíte z mrtvých!", tak by se to všechno obrátilo.

Zamyslete se, co se změnilo? Nezměnilo se to, co věříte o Bohu, stále věříte, že Bůh je schopný ho vzkřísit z mrtvých, ale najednou, když se to týká vás, že byste se měli modlit vy, tak najednou nemáte víru. Proč? Protože se znáte lépe, než znáte mě. Pokud byste mě znali tak dobře, jak znáte sebe, tak byste neměli víc víry v moje modlitby, než máte ve svoje. Ale vy si myslíte, že jako známý služebník jsem dokonalý, a že se musím hodně modlit a postit, a proto moje modlitby fungují. Ale co se týká vás, tak jste si vědomi své prohnitosti. Víte, že myslíte špatné věci, že se díváte na špatné věci, víte, že neděláte všechno, co byste měli dělat, a odsuzuje vás vaše vlastní srdce. Takže vy jste nezačali pochybovat o Boží schopnosti, ale začali jste pochybovat o Boží ochotě použít jeho schopnost skrze vás, protože podle vašeho myšlení v podstatě Bůh jedná pouze skrze lidi, kteří si to zaslouží. Musíte si to nějak zasloužit, stát se nějakým způsobem hodnými. A přesně to učí náboženství, že Boží požehnání si musíte zasloužit. A já vám říkám, že to je lež!

Bůh vás miluje úplně nezávisle na vašich výkonech, a ještě pro něj nikdy nepracoval nikdo kvalifikovaný, ani se nikdo sám o sobě nedokázal kvalifikovat, aby Bůh na jeho modlitby mohl odpovědět. Pokud něčí modlitba byla zodpovězena, tak jediné protože vložili svoji víru v Ježíše a v to, co Ježíš udělal, nikoliv v sama sebe, nebo v to, co by sami udělali.

Takže podle náboženského myšlení má sice Bůh všechnu moc, ale nepoužije ji, protože si to nezasloužíte. - Vůbec nerozumíte, jak moc vás Bůh miluje! Podívejte se do Lukáše 18. kapitoly, zde je podobná pasáž. *Lukáš 18:1 Vyprávěl jim také podobenství, jak je potřeba stále se modlit a nepolevovat.* Zde Ježíš opět mluví o modlitbě a říká vám, abyste se nevzdávali, abyste stáli ve víře. Ježíš se chystá mluvit o modlitbě a všimněte si, jak to uvádí. Verš 2 Řekl: *"V jednom městě byl jeden soudce, který se nebál Boha a člověka si nevážil.* - Ježíš zde mluví o špatném soudci, o nespravedlivém bezbožném soudci. Nebál se Boha ani člověka. Tohle není srovnání s Bohem! Ježíš neříká, že Bůh je takový, jako tento člověk! Ježíš zde uvádí kontrast, protože spousta lidí očekává lepší zacházení od bezbožného soudce, než od spravedlivého Boha. Opět připomínám je to kontrast/opak. *"V jednom městě byl jeden soudce, který se nebál Boha a člověka si nevážil.* ³A v tom městě byla vdova. Ta k němu chodila a říkala: 'Zjednej mi právo proti mému odpůrci.' ⁴On ale dlouho nechtěl. Potom si však řekl: 'Nebojím se sice Boha a člověka si nevážím, ⁵ale proto, že mi tato vdova nedává pokoj, zjednám jí právo, aby snad nakonec nepřišla a neztloukla mě.'" - Lidé tuhle pasáž používají, aby učili, že Bohu nesmíte dát pokoj, že nesmíte přestat, 5 let, 10 let, 20 let, dokud Bůh konečně neřekne: "No dobře, tak vyslyším tvoji modlitbu, ať už od tebe mám konečně pokoj." Lidé to sice neřeknou takto narovinu, ale tohle se odtud káže.

Verš 6 *Pán tedy řekl: "Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce! ⁷A Bůh snad nezjedná právo svým vyvoleným, kteří k němu volají dnem i nocí? A bude jim otálet pomoci? ⁸Říkám vám, že jim zjedná právo rychle. Ale až Syn člověka přijde, nalezne na zemi víru?"* Takže zde se nemluví o tom, že Bůh zadržuje, dokud nepláčete víc, nebo se nemodlíte víc, tohle říká úplný opak! Bůh je spravedlivý Bůh a Bůh vám dá, co pro vás zajistil, jen když budete věřit. Ale musíte k Němu přijít a věřit. Pokud k Bohu přicházíte a očekáváte takové špatné zacházení, tak tohle některé z vás možná bude šokovat, ale Bůh pro vás bude takový, jaký věříte, že je. Bůh je, kdo je, bez ohledu na to, co si myslíte, nebo čemu věříte. Ale co se týká vás a vaší zkušenosti, tak Boha zažijete pouze do míry, do které věříte.

Pokud věříte, že Bůh je ten, kdo vám znepříjemňuje život, kdo vám dává nemoci a choroby, abyste byli nemocní - tak Bůh tohle dělat nebude, ale víte co? Budete prožívat nemoci a choroby, protože toho satan využije. Satan využije vašeho neporozumění a ignorace a postará se o to. A protože se tomu nebudete moc kvůli své teologii postavit a přemoci to, tak budete nemocní, ale možná se z toho něco naučíte. Bůh s vámi bude jednat na vaší úrovni víry, a zatímco budete 2 roky upoutáni na lůžko, tak se můžete hodně naučit... Ale přitom to Bůh vůbec nechtěl! Ale je to to, čemu jste vy věřili, takže Bůh s vámi bude pracovat na úrovni vaší víry a skrze tu špatnou zkušenost vás naučí všechno, co půjde.

Víte, že i když nevěříte v zázraky, tak Bůh dělá zázraky i dnes? Ale vy nebudete zázraky zažívat, protože věříte něčemu jinému. To, čemu věříte, ovlivňuje to, co a jak přijímáte. A pokud věříte, že Bůh je takový odpůrce, kterého musíte přemluvit/přesvědčit a zvítězit nad Ním, že musíte všechno dokonale udělat, že Ho musíte přimět, uprosit, tak pokud Boha vidíte takto, tak to ovlivní výsledky, které budete mít. A tam se nachází drtivá většina lidí. Nepřijímají Boží dobrotu, protože to možná sice říkají, ale ve skutečnosti nevěří, že Bůh je dobrý. Věří, že Boha musí uprošovat, aby udělal, co je správné a dobré. Lidé věří, že jejich manžel nebo manželka by se k nim chovali lépe, než Bůh. Že jejich manžel nebo manželka by k nim byli milostivější než Bůh, že Bůh je zlý a tvrdý. Tomuhle věří většina lidí. A tohle z části vzali ze Starého zákona, kdy vidí, jak Bůh tvrdě jedná s hříchem, ale říkám vám, že je obrovský rozdíl mezi tím, jak Bůh jednal s lidmi ve Starém zákoně a jak s lidmi jedná v Nové smlouvě. Většina lidí tomu vůbec nerozumí, takže mají starozákonní

představu Boha, který je pro ně odpůrce, neochotný, kterého musí přemlouvat, přichází k Němu se svěšenou hlavou, čekají, kdy jim Bůh uštědří políček, bojí se, že je Bůh bude kárat a podobně. - A to není víra, to je strach, a brání vám to v přijímání od Boha.

Řekl jsem teď hodně silné věci a někteří jste se možná takto zamysleli poprvé v životě, ale říkám vám, že tohle jsou věci, které se musíte odnaučit, než se začnete správně modlit. Musíte poznat, že Bůh je dobrý Bůh. Bůh chce, abyste prosperovali mnohem víc, než to chcete vy. Bůh chce, aby ten člověk byl zdravý mnohem víc, než to chcete vy! Bůh vás chce požehnat a chce, aby vaše manželství fungovalo mnohem víc, než to chcete sami! Bůh je pro manželství a nesnáší rozvod, vůbec Boha nemusíte uprošovat a snažit se Ho přesvědčit, aby vám pomohl. Pokud jste před rozvodem, tak to protože jste si manželství dělali po svém a nikoliv Božím způsobem, protože Bůh pro vás měl skvělý plán.

Mnoho lidí je nemocných, protože buď svoje těla zneužívají fyzicky, anebo duchovně tím, že dávají satanovi šanci skrze způsob života, jakým žijí, a skrze to, jak mluví, takže si to všechno způsobí sami. Všechny ty špatné věci na svět pustili lidé sami! A potom to hází na Boha a říkají: "Bože, proč jsi to udělal?" Bůh to neudělal! Bůh nám řekl, abychom z toho stromu nejedli! Řekl nám, co se stane, když z něj budeme jíst. Bůh nám řekl, ať to neděláme a tohle všechno jsme si způsobili sami. A potom chodíme k Bohu: "Proč jsi dovolil, aby se stalo tohle?" Ale Bůh nedovolil, aby se to stalo, to vy jste to dovolili! My jsme to dovolili. Něco se sice nestane jako následek našich rozhodnutí, protože špatné věci se dějí už jen protože žijeme v padlém světě. Jsou zde viry, nemoci, choroby, obchází zde různé věci, ale Bůh to takto nestvořil, to my jsme to takto udělali. Za převrácenost na světě můžeme my.

Bible v Jakubovi 3 říká, že jazyk je malý úd, ale honosí se velikými věcmi, že zapaluje běh naší přirozenosti a je rozpalován peklem. Naše slova narušily věci, způsobily nemoci, tragédie a všechny takové věci. Bratři a sestry, Bůh takové věci nedělá! Říkám vám, že Bůh je na vaší straně! A my musíme mít k Bohu úplně jiný přístup. - Že Bůh je nebeský Otec, že je dobrý Bůh, že nás miluje. Potřebujeme vejít do Jeho bran s chválami a do síní Jeho s díky činěním, potřebujeme Mu začít vzdávat slávu, která Jeho jménu patří, a děkovat Mu, že nás z těchto věcí vykoupil. Přestaňte Boha vinit z vašich problémů a nechovejte se k Němu, jako že nemá zájem.

Pokud byste přišli ke mně - a díky Bohu, že nejsem Bůh, Bůh má mnohem větší trpělivost, než já, na mě občas chce přijít duch "vlepení facky" někomu. Některé lidi bych rád vykopl ze Země. Ale pokud bych byl Bůh a vy byste ke mně přicházeli jako: "Já vím, že mě nemiluješ, že ti na mně nezáleží, že mi nic nechceš dát, že si nic nezasloužím..." A pokud byste ze sebe sypali všechn takový špatný odpad a potom řekli: "Uzdravil bys mě prosím?" Tak bych vám řekl: "Ne!" Vy si mě vůbec neceníte, neceníte si toho, co jsem udělal, proč bych vás jako chtěl uzdravit, když vy mě nenávidíte a myslíte si, že jsem zlý? Bůh je naštěstí větší. Ale víte co? Hádám, že občas Ho napadnou věci jako: "Co mám ještě udělat, abych ty lidi přesvědčil, že je miluji? Vždyť jsem za ně zemřel, jednal jsem s nimi milosrdně..." Lidi, v Bibli je tolik příkladů. Žena přistižená při cizoložství, všichni ji chtěli zabít, zákon prikazoval takové zabít, ale Bůh ji chránil, dal jí milost. Pán se obrátil na zloděje, který byl ukřižovaný vedle něj, byl to lhář, zloděj, a Ježíš mu odpustil a vzal ho do ráje. Bůh nám dává milost, milost, milost, ale náboženství nás učilo, že Bůh je hněvivý Bůh, že je rozzlobený a drží naše hříchy proti nám. A většina z nás má nyní o Bohu špatnou představu. Víte, kdyby Bůh nebyl dobrý a milosrdný Bůh, tak nás všechny obrátí na popel, kvůli tomu, jak si ho nevážíme, jak si nevážíme toho, co udělal.

Takže potřebujeme změnit smýšlení, změnit věci, které děláme a jak je děláme. Tyto první dvě lekce jsem věnoval, abych zrušil některé špatné učení a představy o modlitbě a o přistupování k Bohu. Dnes večer začnu mluvit o tom, co modlitba je a jak se modlit správně. Ale prvně musíte zbořit špatné základy, než můžete začít stavět něco nového, nemůžete stavět na špatných základech. A pokud máte špatné postoje k Bohu a přistupování k Němu, tak je musíte změnit, než

uvidíte opravdový úspěch. Potřebujeme zjevení Boží lásky k nám. A to je i moje osobní svědectví.

Narodil jsem se znovu, když mi bylo 8, ale když mi bylo 18, tak jsem dostal zjevení Boží lásky ke mně. Tehdy jsem ale nerozuměl ničemu z toho, co vás dnes učím. Tehdy jsem se modlil úplně špatně, dělal jsem hlouposti, ale víte co? Okamžitě jsem začal vidět výsledky, a to jen protože jsem uviděl a byl jsem si vědomý toho, že mě Bůh opravdu miluje. Dělal jsem ještě spoustu věcí špatně, protože jsem to viděl u druhých a byl jsem tak učen, ale ještě jsem nevěděl, že to je špatně. Dokud se nepřeprogramujete, tak prostě děláte, co umíte. Ale i když jsem dělal spoustu věcí špatně, a říkal jsem spoustu věcí špatně, tak jsem stejně viděl zázraky, viděl jsem slepé oči otevřené, děly se věci. A bylo to kvůli tomu, že jsem věděl, že mě Bůh skutečně miluje. Nakonec jsem se vymanil ze spousty špatných věcí, obnovil jsem si svoji mysl a zbavil se některých špatných postojů.

Říkám vám, že pokud někdy porozumíte, jak moc Bůh miluje každého z vás, tak to váš modlitební život úplně promění. Přestanete k Bohu přicházet s pochybami, nevěrou, kritikou, přestanete mít strach z odmítnutí a trestu, a poběžíte směle k Bohu, abyste našli milost a pomoc v čas potřeby. Budete jako malé dítě, které prostě běží a skočí Mu na klín. Někteří lidé si myslí: "Ale to je neuctivé!" Ale víte co? Dítě to dělá z lásky, protože má zjevení lásky. Dítě přiběhne a žádá: "Dej mi něco k jídlu." A to není manipulace, to je vyjádření, jak moc vám věří. Děti ví, že se o ně chcete postarat, takže než vás o něco požádají, tak nestráví 5 minut prosením, přemlouváním a omlouváním se, že si neustlaly postel. Způsob, jakým k Bohu přistupujete, vypovídá mnoho o vašem zjevení Boha. Byli jsme učení, abychom k Němu přicházeli a vyznávali, jak je nám všechno líto, abychom vyjmenovali všechny špatné věci, které jsme udělali, přestože Bible říká, že do Jeho bran máme přijít s chválou a do Jeho síní s díkůčiněním. Přijďte směle k trůnu milosti. Je velmi málo lidí, kteří přichází směle. Většina přichází se škemráním, plazí se, a bojí se, že pokud nezmíní všechny hříchy, tak Bůh jim je nezapomene.

Když mě odvedli a měl jsem jet do Vietnamu, tak mi moje máma dala psa. Byl to ze 3/4 německý ovčák a z 1/4 čao. Měl velmi neobvyklou jakoby medovou barvu. Takže jsem toho psa pojmenoval Medík, podle jeho barvy. Byl to velký pes, mix německého ovčáka a čao, a budil respekt. Když přišel třeba pošťák, tak se ten pes rozběhl, opřel se o plot a svojí váhou ho vyhnul ven, a lidi tím vystrašil. Než jsem ho dostal já, tak ho někdo bil řetězem. Ten pes sice vypadal hrozně, ale kdyby ten pošťák otevřel branku, tak by se ten pes div nezabil, jak by utíkal pryč, protože to byl takový zbabělec. A když jsem vyšel z domu, tak ke mně ten velký pes běžel přes celou zahradu, a když ode mě byl tak 2 metry, tak se svalil na bok, kňučel, převaloval se a bál se, že ho uhodím. Mně to vadilo, protože se mě lidé neustále ptali, co s tím psem je, proč se tak chová, zda ho bijí. Já jsem ho nebil, ale někdo předtím ano.

V té době mi právě Bůh tyto věci ukazoval - že jsem neměl smělost, měl jsem vědomí hříchu, namísto abych si byl vědom, jak moc mi bylo odpuštěno. Přemýšlel jsem o těchto věcech, vyšel jsem na verandu, a vidím, že ke mně přes zahradu běží Medík. Asi tak dva metry ode mě se svalí na bok a začne kňučet. Praskly mi nervy. Ale je těžké se naštvat na vlastního psa, zvláště když se jmenuje Medík. Říkám mu: "Medíku, byl bych rád, kdybys přiběhl a vyskočil na mě, jako normální pes! Jako kdyby ses nebál, že tě budu bít! Aspoň jednou by ses mohl chovat, jako že tě mám opravdu rád! Nikdy jsem se k tobě nechoval špatně, nikdy jsem ti nedal důvod, aby ses mě bál..." A dal jsem mu to pěkně sežrat. A Bůh ke mně promluvil a říká: "Andrew, přesně tohle si myslím o tobě!" Řekl mi: "Rád bych, kdyby ses jednou začal chovat, jako že jsem ti odpustil, namísto abys přišel a choval se jako: Bože, je mi to tak líto, jsem tak nehodný, ó Bože, odpusť mi prosím tohle všechno... a přitom ses krčil, plakal... Chci, abys přišel směle k trůnu milosti a řekl: Otče! Zde jsem! A chovej se, jako že jsem ti odpustil, že tě miluji, že tě chci požehnat a že nejsem odpůrce." Amen?

Bratři a sestry, Bůh si tohle myslí i o mnoha z vás. Byl by rád, kdybyste už konečně začali přicházet a chovali se jako synové nebo dcery, kterým bylo odpuštěno, které Bůh miluje z celého srdce a na které Bůh není naštvaný, i když si to nezasloužíte, protože Bůh vás učinil hodné skrze

Ježíše. Byl by rád, kdybyste k Němu už začali přicházet tak, že budete mluvit [jen] o tom, jak je On dobrý, namísto jak jste vy špatní. Změnilo by vám to život. Vyzývám vás, abyste když odsud odejdete, začali Boha chválit pro to, jak je dobrý, a odmítněte vůbec zmiňovat, jak moc litujete a jací jste chudáčci. Pokud si připadáte [nicotní] jako hnízdo na zádech slona, tak mluvte o tom, jak je ten slon velký, namísto, jak jste vy bezvýznamní! Oslavujte a vyvyšujte Boha, pro Jeho velikost a úžasnost, že miluje někoho takového, jako jste vy. Mluvte o Jeho dobrotě a nezatahujte do toho sebe. Spousta z vás toho z počátku vůbec nebude schopná, protože to je v lidech tak zažrané, takže možná nebudete schopní Boha chválit, aniž byste tam nevložili něco o sobě, o své nehodnosti a podobně. Potřebujete to ale změnit, a to způsobí změnu v tom, jak jste schopní od Boha přijímat. Amen?

Je zde někdo, kdo není znovuzrozený a chtěl by se znovu narodit? Třeba když jsme mluvili o Boží dobrotě, tak jste si uvědomili, že Bůh je dobrý. Možná jste žili s představou, že lidé by se k vám chovali lépe, než Bůh, ale doufám, že jste si to dnes srovnali a uvědomili jste si, že Bůh vás miluje víc, než vás kdy kdo miloval. Možná jste si mysleli, že Bůh sice existuje, ale že by vás nepřijal, že k Němu nemůžete přijít. Říkám vám, že Bůh vás miluje mnohem víc, než si myslíte a než si vůbec umíte představit. Potřebujete si to uvědomit a přijmout Jeho lásku.

Pokud jste se ještě nenarodili znovu, anebo pokud jste se znovu narodili, ale nejste pokřtěni Duchem Svatým a nemluvíte v jazycích, tak to potřebujete přijmout. Včera bylo pokřtěno Duchem Svatým asi 100 lidí, ale vím, že i dnes jsou zde lidé, kteří také potřebují křest Duchem Svatým přijmout. Pokud nemluvíte v jazycích - hodně z vás si možná myslí: "Ani jsem netušil, že ty také mluvíš v jazycích..." Ano také mluvím v jazycích a mluvím v jazycích téměř každý den svého života. Říkám vám, že křest Duchem Svatým potřebujete. Ježíš řekl, že přijmete moc, až na vás sestoupí Duch Svatý. - Až na vás sestoupí, ne dříve. Potřebujete křest Duchem Svatým, potřebujete dar mluvení v jazycích. Pokud nemluvíte v jazycích, tak je to jako byste proti peklu šli se stříkací pistolí. Potřebujete moc, potřebujete něco víc, než jste vy sami. Nemám čas o tom vyučovat.

Takže pokud se potřebujete znovu narodit, nebo pokud jste se znovu narodili a nejste pokřtěni Duchem Svatým, nemluvíte v jazycích, tak se s vámi chci modlit a chci vám pomoci to přijmout.

Co je modlitba

Pokud jste zde dnes poprvé, nebo jste nějaké vyučování minuli, tak si sežeňte záznamy, protože potřebujete porozumět, co je modlitba. Mluvil jsem proti spoustě špatných věcí a jsem překvapen, že i přes moje vyučování je zde stále tolik lidí. Kolik z vás je zde dnes poprvé? Můžete zvednout ruce? Sláva Bohu. Je zde zhruba tolik lidí, jako zde bylo včera, takže jsem asi některé odradil, anebo mají něco jiného na práci. To je jedno, je ale důležité, abyste rozuměli tomu, co jsem mluvil předtím.

Dnes budu mluvit o tom, co je modlitba, a bude to tak jednoduché, že vám bude muset někdo pomoci, abyste tomu mohli špatně porozumět. A bude to tak jednoduché, že pokud si nedáte pozor, tak si budete myslet, že to je až moc jednoduché, že to musí být složitější. Ale pokud budete schopni porozumět a uvidět, co se vám budu snažit předat, tak vám to opravdu pomůže. Prvně to shrnu v kostce a potom to vysvětlím.

Věřím, že primárně je modlitba prostě obecnství s Bohem. Modlitba je o vztahu s Bohem. Jádro modlitby je vztah s Bohem a k tomu je modlitba určená. Je to prostě vztah s Bohem. A i když to zní opravdu jednoduše, tak víte, že většina lidí používá modlitbu k jiným účelům? Abych to ukázal, tak se vás zeptám: "Kdy se modlíte nejvíc?" Když jste zahrnání do kouta? Když jste zoufalí? Když máte problémy? Když něco potřebujete? Pokud byste se podívali, jaké knihy jsou v knihkupectví o modlitbě, tak vám garantuji, že drtivá většina vyučování o modlitbě je: "Jak udělat, aby vaše modlitby fungovaly", "Modlitby, které zmohou mnoho", "7 kroků jak mít vyslyšené modlitby", "Jak způsobit...", "Jak pohnout Bohem..." - a to všechno je o tom, že o něco prosíte a chcete něco přijmout. A prosba se v modlitbě může vyskytovat, Ježíš v Janovi 16 říká, že doposud jste v mém jménu o nic neprosili, prostě a bude vám dáno, aby vaše radost byla úplná. Bůh nás chce zaopatřit, a neříkám, že nemůžete o nic prosit, ale modlitba existovala mnohem dříve, než existovaly nějaké potřeby. Bůh s Adamem a Evou komunikoval každý den a měl s nimi obecnství. Bůh s nimi komunikoval. Dá se to říct i jinak.

Pokud byste vzali svoje modlitby, zamysleli se nad nimi a popsali je, tak modlitby většiny lidí vypadají jako: "Ó, Bože, je mi to tak líto, opět jsem Tě zklamal." Většina modliteb by bylo vyznávání hříchů a prosby za odpuštění, anebo by to byly prosby. "Ó, Bože, doktor mi řekl, že zemřu, uzdrav mě..." "Ó, Bože, potřebuji peníze, prosím pomoz mi!" "Ó, Bože, rozpadá se mi vztah..." "Bože, potřebuji tuhle práci, dal bys mi tuhle práci?" - To všechno jsou nějaké požadavky a prosby o něco. Jak by to vypadalo, pokud byste tyhle věci z modlitby vyřadili? Adam s Evou se nikdy takové modlitby nemodlili. Nikdy se nemuseli modlit za práci, nikdy se nemodlili za uzdravení, nemuseli se modlit, aby vycházeli s příbuznými, nemuseli se modlit za počasí, protože bylo dokonalé. Nikdy nepotřebovali žádné oblečení, nepotřebovali jídlo, všechno již měli zaopatřené. Nemuseli přikazovat démonům, nemuseli nic svazovat ani rozvazovat.

Takže pokud byste z modlitby vyřadili všechny ty prosby o věci, tak by Adam s Evou neměli co dělat. Neměli by důvod mít obecnství s Bohem. Ale oni se s Bohem setkávali a měli s Ním obecnství, měli s ním vztah. Na počátku byla modlitba mnohem víc, než "Dej mi, dej mi, zaříd', chci, udělej, dej mi víc..." Modlitba je něco jiného. Ale garantuji vám, že pokud byste byli upřímní a objektivní, tak většina z vás se modlí víc, když mají problémy, a právě to je důvod, proč máte problémy. Protože modlitbu nepoužíváte pro vztah s Bohem, ale používáte ji jako prostředek, abyste Boha ohledně něčeho uprosili, abyste prosili za věci. Nepoužíváte modlitbu, abyste se s Ním prostě sdíleli, měli s Ním obecnství a znali Ho. Většina lidí se modlí, aby od Boha něco získala, nebo pokud to jsou opravdu duchovní lidé, takzvaní "vyspělí křesťané", tak se snaží získat něco pro někoho druhého, jsou to přímlovci, kteří se nutně nemusí modlit za své potřeby, ale pomáhají druhým, aby byly naplněny jejich potřeby. A opět - Adam s Evou nic podobného nedělali. Oni neměli za co prosit.

Představte si, že byste byli na pustém ostrově. Asi byste se mohli modlit, aby vás Bůh zachránil a pomohl vám odtud. Ale řekněme, že záchrana by nebyla možná, a protože jste na pustém ostrově, kde nikdo jiný není, tak tam není za koho se modlit, není z koho vyhánět demony, nemusíte s nikým vycházet, nemusíte se starat o zaměstnání, nemusíte se starat o nic. Modlitební život většiny lidí by se v takovém případě vytratil, protože většina lidí používá modlitbu pouze na prosení, aby Bůh udělal tohle a tamto... Dovolte mi říct - a říkám to v lásce, ale to mi připomíná dítě, které si jde po svém, opustí domov, dělá si svoje věci, skončí pod mostem, protože nepracuje, nic nedělá, je nezodpovědné, kouří trávu, promarňuje svůj život, a potom se chce vrátit domů a říká: "Pomoz mi! Co je to s tebou, proč nejsi dobrý rodič? Proč mě nezabezpečíš?" Takže své rodiče využíváte, pouze abyste něco získali, a zase se mohli vrátit k děláni svých věcí a ke svému životu, ale jakmile se dostanete do potíží, tak jste hned zpátky a chcete pomoci. Tohle u svých dětí nesnášíme a chtěli bychom jim vysvětlit, že to je o vztahu, ale že oni vás jen využívají.

Když moje děti opustili domov a nehledali Pána, tak jsem jim řekl: "Miluji vás a nemůžete udělat nic, abych vás přestal milovat, ale způsob, jakým žijete - horší by to už mohlo být, jedině pokud bych vás v tom ještě podporoval." Řekl jsem jim: "Nikdy vám nebudu pomáhat sloužit d'áblu. Pokud se chcete smířit s Bohem, pokud budete potřebovat pomoc, tak vám pomůžu sloužit Bohu, udělám pro to všechno, ale nebudu vám pomáhat sloužit d'áblu." Někteří lidé si myslí, že to je strašné, ale já si myslím, že to je zbožný přístup. Jde o to, že určitým způsobem se takto k Bohu chová většina z nás. Máte finanční problémy, protože jste nenásledovali Boží instrukce, nectíte Boha svými penězi, pokud něco trochu nevychází, tak prvně odstříhnete Boha, Bůh u vás není na prvním místě, nehledáte prvně Boží Království, děláte si svoje věci. A možná d'ěte, možná máte dvě nebo tři zaměstnání, a děláte všechno, co můžete, ale víte co? Nevěříte Bohu! Nenásledujete Boží instrukce, ale když jste v úzkých, když ztratíte práci, tak voláte: "Ó, Bože, pomoz mi prosím!" Tohle děláte to samé jako to dítě, které uteče z domu - uděláte všechno špatně, vrátíte se domů a chcete, aby vás z toho Bůh vysekal.

Nestaráme se o svoje těla, zneužíváme je, jíme nekvalitní potraviny, necvičíme, nic neděláme, a některé zdravotní problémy jsou sice způsobené něčím jiným, může na vás něco zaútočit a podobně, ale vždycky na tom máte svůj podíl - nezůstáváte ve Slově a Bible říká, že poslal svoje slovo a uzdravil vás, vysvobodil vás, a Slovo je zdraví pro vaše tělo, takže se na tom podílíte. Sledujete odpad v televizi, zaléváte to Kolou, a když vaše tělo selže, tak běžíte honem k Bohu: "Bože uzdrav mě!" a když vás neuzdraví, tak se na Něj naštmete. To je úplně jako případ toho dítěte, co si žije svůj život a pak se vrátí domů a stěžuje si: "Proč mě nemiluješ? Proč se o mě nepostaráš?" Víím, že mluvím velmi bez obalu, ale snažím se ukázat, že tohle je pro většinu křesťanů modlitba. Pro většinu křesťanů je to dopravní prostředek, aby Boha o něco požádali, a snaží se zjistit, jak můžou Boha manipulovat a dostat z Něj víc, ale sami nechtějí nic dát. Modlitba pro ně vůbec není o vztahu. A právě pro to mají všechny ty problémy.

Podívejte se do Zjevení 4. kapitoly. Popisuje se tam, co se právě teď odehrává v nebi. Takhle je to právě teď v nebi a vždycky to tak bude. Píše se tam o 24 starcích a čtyřech bytostech, a kdykoliv ty čtyři bytosti vzdají slávu, čest a díky Bohu, tak těch 24 starců vezme svoje koruny a hodí je před Boha. Dávají všechnu slávu a uznání zpět Bohu, padnou před Bohem a chválí Boha. Potom se zvednou, vezmou si své koruny a posadí se na své trůny. A je tam napsané, že ty bytosti chválí Boha bez přestání, dnem i nocí. *Zjevení Janovo 4:8 A ty čtyři bytosti měly každá po šesti křídlech dokola a uvnitř měly plno očí; a bez přestání, dnem i nocí, říkaly: "Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh Všemohoucí, Ten, který byl a který je a který přichází."* ⁹A kdykoli ty bytosti vzdají slávu, čest a díky Sedícímu na trůnu, Živému na věky věků, ¹⁰padne těch čtyřadvacet starců před obličejem Sedícího na trůnu a klaní se Živému na věky věků a hodí své koruny před trůn - Takže ty bytosti neustále chválí Boha, nikdy nepřestanou, a protože nepřestanou, tak těch 24 starců neustále vrhá svoje koruny před Boha, padají před Ním a chválí Ho, pak se zvednou, sednou si a tohle se neustále dokola opakuje. V nebi se právě odehrává neustálá chvála. A ti starci říkají: Verš 11 "Jsi

hoden, Pane, přijmout slávu a čest i moc; neboť ty jsi stvořil všechny věci a pro tvou vůli/zalíbení trvají a byly stvořeny." Je tam napsané, že všechno bylo stvořeno a [stále] je, pro Jeho zalíbení. To znamená, že se nikdy nezměnil původní smysl, proč Bůh všechno stvořil. Bůh stvořil všechno - včetně mě a vás, pro své zalíbení.

Bůh vás stvořil pro vztah a vždycky vás miloval. Bůh vždycky miloval lidstvo a stvořil nás pro vztah s Ním. Sice když na svět přišel hřích, tak se spousta věcí změnila... Nemám čas to vysvětlit a doufám, že mi to prominete, ale církev je reakcí na hřích. Církev [ekklesia] jsou "vyvolaní" [[ne vyvolení]] lidé. Víte, že kdyby nebylo hříchu, tak by nebyli žádní vyvolaní lidé? Všichni by měli vztah s Bohem, nebyla by potřeba pro církev. A já 100% věřím v církev. Církev je Boží věc, je to Boží tělo, je to dobrá věc, ale v podstatě je výsledkem hříchu, protože původně žádná církev nebyla. Původně byli všichni lidé Jeho. Bůh ustanovil vlády a řekl, že pokud se někdo staví proti vládě, postavil se proti Božímu ustanovení. Takže vlády jsou dobrá věc, ale vlády nikdy neměly být zkorumpované.

Víte, že Bůh sice používá peníze, ale pokud bychom byli všichni ve stavu bez hříchu, tak by žádné peníze nebyly potřeba? Všichni by používali své dary a dávali druhým. Lidé by si navzájem pomáhali a peníze by neexistovaly. Spousta věcí, které jsou dnes běžné, existuje pouze kvůli pádu člověka. Ale máme jen pár věcí, které existovaly ještě před pádem. Manželství mezi mužem a ženou existovalo ještě před hříchem. Bůh je stvořil jako Adama a Evu, ne jako Adama a Pepu. Manželství existovalo už před hříchem a není reakcí na hřích. Manželství je jedna z mála věcí, kterou dnes máme, které existovaly, ještě když byl člověk bez hříchu. A další věc, kterou máme, je, že Bůh nás stvořil pro své zalíbení, měl s Adamem a Evou společenství za denního vánku a býval s nimi. Měl zalíbení ve svém vztahu s člověkem. A znovu vám chci připomenout, že Adam s Evou se neměli za co "modlit", neměli potřeby, neměli co vyznávat. Neměli nefunkční rodinu, která by je zraňovala... Mimochodem - Adama s Evou budete moct v nebi poznat podle toho, že jako jediní nebudou mít pupík. :D

Když byli Adam s Evou v ráji, tak s nimi nikdy nebylo špatně zacházeno, nikdy nebyli zanedbáváni, neměli žádný problém, klima bylo dokonalé, všechno bylo dokonalé, neměli žádné potřeby a neměli co dělat. Takže proč se vlastně setkávali s Bohem? Čtu to sice mezi řádky, ale věřím, že Bohu prostě děkovali: "Děkujeme ti Otče, že jsi stvořil takový krásný svět, děkujeme, že je všechno dokonalé." Věřím, že k Bohu přišli a říkali mu: "Hospodine, dneska jsme viděli tamto zvíře, které jsi stvořil, a bylo naprosto úžasné, bylo překrásné." Věřím, že přišli a říkali: "Tý jo, ten ptakopysk podivný, ten vypadá, jako by Ti zbyly různé části, dal jsi je dohromady a vzniklo z toho zvíře, je úžasný, nikdy jsme nic takového neviděli." Mluvili o východu slunce: "Byl překrásný.", mluvili o tom, že klima je dokonalé, květiny nádherné... Prostě měli obecenství s Bohem. A víte, co to bylo? Byla to modlitba? Ano modlili se - měli obecenství s Bohem, mluvili s Ním.

Snažím se ukázat, že modlitba je pro vztah s Bohem. A pokud byste měli s Bohem vztah, tak byste zjistili, že prakticky není žádná potřeba Ho o něco prosit. Neříkám, že byste nikdy o nic neprosili, ale bylo by to spíše výjimečné. Bůh vás stvořil pro obecenství s Ním. Proto nás stvořil - pro své zalíbení. Bůh vás miluje a Jeho láska k vám není závislá na vás, a nemiluje vás pro to, co pro něj můžete udělat, prostě vás miluje. Náboženství nám sice kalilo vodu, takže to spoustě lidí není jasné, a většina lidí si myslí, že Bůh nás stvořil a že nás možná toleruje, ale není z nás nadšený... Většina lidí má pocit, že se o ně Bůh nezajímá, že s nimi nechce být, že je nemiluje, že můžou být rádi, že je toleruje. Mnoho lidí si myslí, že Bůh jako stvořitel cítil zodpovědnost za binec, který zde na světě vznikl, takže přišel se spasením, ale to ještě neznámá, že vás má rád.

Ale víte co? Bůh vás má rád! Bůh touží mít s vámi skutečný vztah. A ano, chce zaopatřit vaše potřeby, ano, chce, abyste byli zdraví a aby se vám dařilo, chce, abyste byli šťastní a radostní. Ale chce vás mnohem víc, než jen vám dávat věci. Chce vás, chce s vámi mít opravdový vztah. Stvořil vás, abyste s Ním měli obecenství. A k tomu je modlitba. A věřím - sice to lovím ze vzduchu, ale můj

osobní názor je, že tak 95% modlitby by mělo být děkování: "Děkuji ti Otče... Miluji tě Otče. Děkuji ti za spasení, za další den, kdy můžu být s tebou. Děkuji Ti, že mě chráníš, že jsi mě zachránil od hříchu. Děkuji ti za mou budoucnost, že se nemusím bát ekonomické recese. Děkuji Ti, že Ty jsi můj zdroj bez ohledu na to, co se děje." A prostě Boha chválíte a máte s Ním obecenství. A pokud takto vypadá vaše modlitba, tak většinou už není potřeba o nic prosit. A já neříkám, že to všichni musí dělat, jako já. Jak jsem vám již včera večer říkal, toto není jediný způsob, jak se modlit, ani že jste z ďábla, pokud se modlíte jinak, ani že tohle je nejlepší způsob, jak se modlit. I já jsem stále v procesu a měním se. Ale víte co? Pro mě osobně už to bude asi přes dvě desítky let, co jsem Boha o něco prosil. Já Ho opravdu o nic neprosím, protože všechno už bylo zajištěno v Ježíši.

Pokud bych byl někdy nemocný, nebo tak něco, tak nebudu volat: "Ó, Bože, prosím uzdrav mě!" Víte, co bych udělal? Začal bych Ho chválit: "Otče, děkuji ti, že mě miluješ, že Ježíš mě miluje a že Jeho ranami jsem byl uzdraven. Děkuji Ti, že Ježíš nesl všechny moje nemoci a slabosti." Takže chválím Boha za tyhle věci a potom vezmu svoji autoritu a řeknu: "Ve jménu Ježíš, mám tu stejnou moc, která vzkřísila Krista z mrtvých, a nejenže mám tuto moc, ale mám také autoritu ji použít. Přísloví 18:21 říká, že život i smrt je v moci jazyka, takže teď ve jménu Ježíše mluvím smrt k této nemoci a promlouvám život do svého těla." Takže беру svoji autoritu a mluvím k hoře. Zítra o tom budu pravděpodobně víc mluvit, ale opět - neprosím, protože Jeho ranami jsem byl uzdraven, takže proč bych měl Boha prosit, když mě už uzdravil? Víte, já mám s Bohem vztah a dostal jsem se na místo, že Boha znám a mám s ním obecenství, a pokud proti mně něco přijde, tak Mu děkuji, že mě miluje, že už dopředu věděl, co budu potřebovat, a že to zaopatřil, ještě než se ta věc objevila. Bůh připravil zaopatření, ještě než se moje potřeba objevila. Bůh už to všechno udělal skrze Ježíše před dvěma tisíci lety. Byl jsem zachráněn už před 2000 lety, byl jsem uzdraven už před 2000 lety, byl jsem milován před 2000 lety. Takže Bůh mě teď neuzdravuje, ani nezachraňuje, to už udělal před 2000 lety, a já nyní pouze přijímám, co již bylo zapláceno. Takže když přijímám spasení, tak nemusím prosit: "Ó, Ježíši, prosím přijď a zemři za mě." Ježíš to už udělal, takže když slyším dobrou zprávu, tak ji přijmu a děkuji Mu za to. Vidíte to všichni?

Takže pokud s Bohem máte vztah - pokud Ho milujete a pokud Boží láska, radost a pokoj proudí ve vašem životě, tak vlastně nemáte potřebu Boha o něco prosit. Bůh vás miluje mnohem víc, než se milujete vy sami, a Bůh vás miluje mnohem víc, než jakýkoliv jiný člověk. Boží vůle ohledně vás je pouze dobrá. *Jeremiáš 29:11 Vždyť já znám úmysly, které s vámi zamýšlím, je Hospodinův výrok. Úmysly o pokoji a ne o zlu, abych vám dal budoucnost a naději.* Bůh vás miluje a má s vámi pouze dobré úmysly! Bůh na vás není našťvaný! A pokud byste tomu rozuměli a měli s Ním vztah, pokud by Bůh byl váš nejlepší přítel, tak byste Mu každý den děkovali. "Otče, děkuji ti, za nový den, kdy můžu žít. Děkuji ti, že žiji ve svobodné zemi. Děkuji ti za to, co máme..." A pokud byste Ho chválili za to, co [v Něm] máte, tak pokud vám potom doktor řekne, že zemřete, tak namísto, abyste se zhroutili jako domeček z karet a šli k Bohu: "Ó, Bože, to né, prosím, uzdrav měé." Pokud byste do Pána byli zamilovaní a znali Ho, pokud by všemohoucí Bůh byl vaším nejlepším přítelem, tak byste si mohli vzít příklad z apoštola Pavla. Apoštol Pavel říká: "Žít je pro mě Kristus a zemřít je ještě lepší a není pro mě lehké se rozhodnout, co je lepší, zda jít a být s Kristem, nebo zůstat zde." A říká, že pro vaše dobro zde zůstane, aby mohl sloužit lidem. Vidíte? Pokud byste měli vztah s Bohem a znali Boha tak důvěrně, jako ho znal apoštol Pavel, tak když vám doktor řekne, že zemřete, tak se těžko budete moct udržet, abyste ho s radostí neobjali: "Ó díky, díky, tohle je skvělé. Možná už půjdu za Ježíšem, anebo budu uzdraven. Ďábel utře, ať už to bude tak, anebo jinak, a budu slavit Boha." *- A radovali byste se bez ohledu na to, co se stane.

Ale protože nemáme vztah s Bohem, nemáme s Ním obecenství, a neradujeme se z Něj, tak když potom přijde problém, tak nemáme duchovní vnímání, držíme si tento život za každou cenu, máme tělesné smýšlení, ne věčné smýšlení, a neuvědomujeme si, že jednou budeme muset stejně všichni zemřít. Takže si tento život držíme a jednáme ve strachu, protože Boha neznáme. *Dokonalá láska vyháň strach ven [1. Janova 4:18]*, a ten, kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce. Pokud se

bojíte zemřít, pokud se bojíte, že přijdete o místo v práci, pokud se bojíte, že se vaše manželství rozpadne, pokud se bojíte, že nebudete mít důchod, pokud se věcí bojíte, tak nechodíte v lásce, kterou pro vás Bůh zpřístupnil. Dokonalá láska vyhání strach ven. A celé to ukazuje na to, že náš "vztah" s Bohem je založen na "naplňování našich potřeb", a pokud jste opravdu "duchovní", tak se možná snažíte, aby byly naplněny potřeby někoho jiného, nebo jdete a pro Boha něco děláte. A z tohoto nikdy nemůže vzniknout zdravý vztah. Pokud jste jako náctileté dítě, které přijde domů, aby byly naplněny jeho potřeby, ale nechcete mít s rodiči vztah, nevážíte si jich, nemilujete je, neopětujete, pouze berete, pokud jste jako vysavač, a vysáváte z Boha všechno, co jde, ale už nic nedáváte zpět, tak to není láska, to není vztah. Modlitba je primárně o žehnání Boha, o milování Boha. To dělali Adam s Evou. "Otče, děkuji Ti za ten úžasný východ slunce, je to úžasný den. Děkuji ti, že můžu žít, že jsi stvořil takovýto svět. Děkuji Ti za tvoji dobrotu."

Lidi my můžeme Boha chválit za tolik věcí. "Díky, že jsi poslal Ježíše, díky, že jsi poslal Ducha Svatého, že jsi nás nenechal samotné." A pokud byste Boha chválili a uctívali, tak byste zjistili, že když přijde nějaký problém, tak vlastně o nic nejde, protože znáte všemohoucího Boha, takže vás to netrápí. Na tohle lidé obvykle reagují hrobovým tichem, jako právě vy. :D Někteří z vás si myslí: "Ale takhle se přece nedá žít?" Nesnažte se mě přesvědčit o něčem jiném, jak jsem už říkal, tak jsem už dvě desítky let Boha o nic neprosil. A víte, že měsíčně potřebujeme jeden a půl milionu dolarů, a přitom rozdávám spoustu materiálů zdarma? Dává vám to smysl? Víte, já na lidi netlačím, ani je k dávání nijak nemanipuluji, jak to dělá spousta jiných lidí, ale přitom nemám kvůli penězům bezesné noci, a neprosím Boha o peníze. Víím, že mě Bůh miluje a víím, že dělám, co mi Bůh řekl, takže by bylo divné, kdyby po mně chtěl, abych platil za to, co mi On řekl, abych dělal. Takže já si jen hlídám, abych dělal, co mi Bůh řekl, a potom je to Jeho starost, je to Jeho problém. A Bůh bude stejně vzhůru celou noc, takže Ho nechám, ať o tom přemýšlí, a jdu spát. Vůbec se o to nestarám ani nestrachuji. Kolik je to peněz, když se to rozpočítá? Denně potřebujeme každou hodinu 2 tisíce dolarů. To je spousta peněz. A nikdy se o to nestarám, nestrachuji, ani neprosím Boha o peníze. A víte, co uděláme, když máme málo peněz? Můžete se zeptat našich lidí - rozdáme lidem více. Protože Boží Slovo mě to naučilo a ve vztahu a obecenství s Bohem mi Bůh ukázal, že způsob, jak růst, je dávat. Pokud se dostaneme do finanční tísně, tak lidem pošlu zdarma CD. A neprosím je o peníze, prostě jim ho pošlu a požehnám je. A funguje to jako hodinky - když sejete, tak to roste. Je to jednoduché a je to snadný způsob života. Neprosím Boha o peníze, neprosím ho za věci. Bůh nás už požehnal úplně vším, co je.

Snažím se ukázat, že smysl modlitby je milovat Boha, mít s Ním obecenství a žehnat ho. A pokud byste se změnilí a přestali byste modlitbu používat k dosažení svých cílů, zaopatření svých potřeb, přestali byste od Boha věci požadovat a namísto toho byste Mu začali dávat a žehnat Ho, tak vám garantuji, že se vám nikdy nepovede dát Bohu víc, než On dá vám. Pokud Boha začnete žehnat, bude žehnat vás. Budete mít víc požehnání, víc radosti, víc pokoje, víc prosperity a víc zdraví, než jste kdy měli, když jste k Bohu přicházeli a snažili se Ho přimět, aby něco udělal. Bible v Deuteronomium 28 říká, že na vás všechny požehnání přijdou a dostihnou vás. Ale u většiny křesťanů to takto nevypadá - nevypadá to, že by je požehnání stíhala, protože většina křesťanů přijde na setkání s jazykem na vestě: "Přišel jsem, abych přijal požehnání..." A nemůžou ani popadnout dech, protože se honí za Božím požehnáním, a tohle už snad bude to místo, kde je Bůh požehná. Víte, namísto abyste se vy honili za Božím požehnáním, tak pokud začnete mít s Bohem vztah, budete s Ním mít obecenství a budete se s Ním sdílet, tak na vás Jeho požehnání přijdou a dostihnou vás. Pro tohle vás totiž Bůh stvořil - pro vztah s Ním. Akorát náboženství nám říkalo něco jiného.

Existují písně, nevím, zda jste někdy podobné zpívali, ale v církvi, ve které jsem vyrůstal, jsme zpívali píseň: "Narodil jsem se, abych sloužil Bohu, moje oči byly stvořeny, abych četl Slovo, moje nohy, abych chodil po Jeho cestách, moje ruce, abych pomohl druhým, narodil jsem se, abych sloužil Bohu." Na tom sice je něco pravdy, ale často z toho lidem vyplyne, že Bůh vás chce

používat, a jediný způsob, jak Bohu ukázat svoji lásku je pro Něj něco dělat. Takže lidé se pak snaží něco dělat. A dělání a práce se tolik zdůrazňuje, že skončíme jako lidské dělání, namísto lidských bytostí. A církev to nafoukla do takových rozměrů, že lidé jdou a nabízí Bohu svoje služby, snaží se pro Boha dělat různé věci, snaží se dělat tohle a tamto, ale nedávají Bohu sebe. Necítí se hodní, nemyslí si, že by Bohu stačilo, když Mu řeknou: "Otče, děkuji Ti, miluji Tě..." - "Ale to přece nestačí, Bůh chce, abych pro Něj něco dělal!"

Jednou jsem byl na jedné konferenci a jeden z řečníků tam prohlásil, že jediný důvod, proč jste naživu a na této zemi, je, protože Bůh pro vás má nějakou práci, protože pokud by vás chtěl jen žehnat, tak by vás vzal do nebe. Řekl, že jste zde pouze, protože pro vás Bůh má nějakou práci. A prohlásil přesně tohle: "Jediný smysl vaší existence je, abyste zasáhli život jiného člověka a přivedli ho k Pánu." A já sice rozumím, co tím chtěl říct, protože se máme sdílet s ostatními lidmi, ale když tohle prohlásil, tak ke mně Bůh zřetelně promluvil a řekl: "Určitě? A jaký byl potom smysl existence Adama s Evou?" Adam s Evou neměli koho přivést k Pánu, neměli demony, které by mohli vyhánět, neměli žádné letáky, které by mohli rozdávat, neměli komu svědčit. Víte, pokud používáte tu lidskou logiku, která je dnes tolik rozšířená - "Musím pro Boha něco dělat... Bože prosím, použij mě, použij mě..." - Bůh by měl radši vás, než vaše služby. A dám vám náповědu - pokud vás Bůh někdy získá, potom bude mít i vaši službu, vaši peněženku, úplně všechno. Pokud byste někdy opravdu dali Bohu sebe, tak potom všechno kdo jste a co máte, Mu bude patřit jako důsledek. Ale spousta lidí nabízí Bohu svoji práci v církvi i mimo, jsou ochotní dělat kde co, ale nedávají Mu sami sebe. Myslí si, jak se mocně modlí, jak svazují věci, jak se modlí za probuzení, jak se modlí za druhé lidi, aby něco přijali... Takto k Bohu přistupuje spousta lidí, ale Bůh přitom chce s vámi mít obecenství, nepotřebuje vaše služby. Bůh vás miluje!

Možná si někteří z vás říkají: "Nerozumím. Proč by jako Bůh chtěl být se mnou? Proč by se mnou chtěl trávit čas? Proč by se mnou chtěl mít obecenství? Vždyť ani já sám se nemám rád." Ale Bůh vás vidí jinak, než se vidíte vy. Obzvláště, pokud jste znovuzrození, protože potom jste ve svém duchu stejní, jako Ježíš, máte všechno Jeho moc a Bůh ve vás chce přebývat a chce s vámi trávit čas. A celý smysl našeho křesťanského života je mít s Bohem obecenství, oslavovat Ho a žehnat Mu. A tak by měla vypadat modlitba. "Otče, děkuji Ti, že mě tolik miluješ. Děkuji Ti, že jsi poslal Ježíše..." Někdo mě teď slyší a myslí si: "No já ale nemám Bohu moc za co děkovat." Když slyším něco takového, tak mám chuť lidem naliskat. Lidi! "No ale ty nevíš, jaké mám problémy!" - "Ne, ty neznáš svého Boha! Nerozumíš, že Bůh přišel z nebe a zemřel za tebe! Bůh poslal Ducha Svatého, můžeš Ho mít! Bůh už zaopatřil všechno, co kdy budete potřebovat." Bratři a sestry, nemáte si absolutně na co stěžovat! A je mi jedno, zda jste jednou nohou v hrobě, nebo po vás jde exekutor, Bůh vás miluje a na tom záleží! Všechno ostatní není důležité!

Lidi, pokud zemřu, tak půjdu a strávím v nebi věčnost s Bohem. A vyhrají v každém případě - ať už to vyhrají zde, nebo ne. Za to byste měli být vděční. "Ale ty nerozumíš, já se sotva držím, sotva vycházím..." - V nebi budou jen ulice ze zlata. Nebe bude úžasné. I kdybyste zde neviděli věci, i kdybyste neviděli prosperitu, tak můžete Boha chválit za nebe. "No, ale tenhle člověk o mně řekl tohle a tamten ještě něco jiného... Právě jsem dostal rozvodové papíry... Jak se můžu radovat?" Díky Bohu, že v nebi se lidé nebudou ženit ani vdávat! :D Díky Bohu, že On se s vámi nikdy nerozvede, Bůh vás nikdy neopustí, ani se vás nezrekne! Za to byste Ho měli chválit! "Děkuji ti Otče, že mi nedáváš, co si zasloužím." Můžete se radovat i uprostřed rozvodu, protože vaše radost není v okolnostech, ale v Něm. A garantuji vám, že bez ohledu na to, co proti vám přijde, tak vždycky máte důvod Boha chválit. A pokud byste k Bohu přicházeli a chválili Ho, milovali Ho, děkovali Mu, jak je dobrý, pokud byste si přestali stěžovat, jak se máte špatně, protože může být ještě hůř... Někteří z vás si myslí: "Ty neznáš moji situaci, už to nemůže být horší!" - Ale může. Mohla by z vás být třeba také hromádka popela! Měli byste být Bohu vděční, že nedostáváte, co si zasloužíte.

Jednou jsem takto mluvil na jedné konferenci našich služebníků a v první řadě seděl jeden můj dobrý přítel, Bob Nichols. Je to dlouhý příběh, ale jeho dcera Janet měla autonehodu, měla těžké zranění hlavy, záchvaty, upadla do kómatu a doktoři mu řekli, že její mozek je mrtvý. Byli jsme s Jamie u toho, když Bobovi doktor říkal, že jeho dcera je mrtvá, že ji musí nechat odpojit od přístrojů. Nikdy jsem neviděl nikoho, kdo by vypadal tak hrozně, jako Janet, a ještě byl naživu. Nevypadala ani jako člověk, bylo to smutné. Pastor Bob doktorovi odpověděl: "Rozumím, děláte, co můžete, ale my máme Boží Slovo, ona bude v pořádku." A odmítl nechat ji od přístrojů odpojit. Ted' už to bude 12 let. Janet je stále naživu, nepotřebuje žádné přístroje, je doma, chodí, sice ještě není normální - řekne sice občas pár slov, ale je stále v procesu. Doktoři říkají, že je mrtvá - že mozek nevykazuje žádnou aktivitu. A přitom se na vás podívá a občas řekne pár slov. Není to ještě dokonalé, ale je úplný zázrak, že je na tom tak dobře. Dvanáct let mají doma 24h denně neustálou ošetrovatelskou péči. Spousta lidí by v takové situaci mluvila o tom, jak je to špatné a podobně. Já jsem kázal, že v každé situaci můžete chválit Boha a pastor Bob se najednou postavil, hodil svoji Bibli na zem a říká: "Já už toho mám dost! Už to nevydržím!" A začal chválit Boha: "Děkuji ti Bože, že jsi takový dobrý Bůh!" Zde Boha chválí člověk, na jehož místě by si mnoho lidí stěžovalo, bylo v depresi, reptalo a mělo spoustu výmluv, proč nemohou Boha chválit. A on si nemohl pomoci, musel se postavit a chválit Boha. Někteří z vás tam také byli a viděli to.

Lidi, řeknu vám, že si nemáme vůbec na co stěžovat. Jen pokud budete znát Boha, tak už jen skutečnost, že všemohoucí Bůh, Král králů, Pán pánů, který má na starosti celý vesmír a na této planetě jsou miliardy lidí, kteří ho neustále o něco prosí a stěžují si, remcají, říkají Mu, že to dělá všechno špatně, dokonce někteří lidé Bohu říkají, že neexistuje. Děje se všechno možné, je zde 7 miliard lidí plus všichni andělé a lidé, kteří žili dříve, všechny možné planety - hádám, že Bůh má co dělat. Ale přesto všemohoucí Bůh slyší každé slovo, které řeknete, a když řeknete: "Miluji Tě.", tak je hned u vás a máte jeho plnou pozornost, jako byste byli jediný člověk, který existuje, a Bůh vás miluje a má s vámi obecnství. Všemohoucí Bůh vás miluje a vy Ho nemáte za co chválit? Ve skutečnosti na ničem jiném nezáleží! Pokud byste rozuměli, že Bůh vás prostě miluje, tak jste nadšení. Miluje mě všemohoucí Bůh! - To by mělo dostat každého. "Ale můj muž se se mnou rozvádí, nemiluje mě." Se vší úctou, no a co? Kdo je váš manžel nebo vaše manželka ve srovnání s Bohem? Někteří namítnou: "Tomu nevěřím, přece když procházíš takovými věcmi, tak ti musí být mizerně!" Víte co? Tohle ukazuje, že jste závislí na lidech. Já svoji manželku miluji a díky Bohu, že máme dobré manželství, ale i kdyby mě moje manželka nemilovala, tak bych se stejně radoval ze skutečnosti, že mě miluje všemohoucí Bůh. Nepřestal bych se radovat. A pokud se nemůžete radovat, tak Boha neznáte. Netušíte, jak moc vás Bůh vlastně miluje.

Bratři a sestry, snažím se ukázat, že Bůh nás stvořil pro společenství a obecnství s Ním, a pokud byste modlitbu používali ke společenství s Bohem, k děkování, žehnání, a vstoupili do vztahu s Ním, tak všechno ostatní vychází ze vztahu s Ním. Pokud byste přebývali v Boží přítomnosti, tak tam je plnost veselí. *Žalm 16:11 Ve tvé přítomnosti je plnost radosti, nekonečné blaho je po tvé pravici!* Pokud byste byli v Boží přítomnosti - a Bůh je s vámi přítomný neustále, ale vy nejste vždycky přítomní s Ním. Vaše mysl není vždycky upevněná v Něm a neuctíváte Ho. Ale pokud byste měli svoji mysl upevněnou v Něm, tak vás bude střežit dokonalým pokojem. [Izaiáš 26:3] Nikdy, nikdy a vůbec nikdy byste nebyli skleslí. Zrovna dnes jsem to někomu říkal - už je to 41 let, co jsem byl naposledy skleslý. A to jsem prožil mnoho těžkých věcí, ale za posledních 41 let jsem nebyl nikdy deprimovaný. A víte proč? Protože mám vztah s Bohem, protože přebývám v Boží přítomnosti a v Boží přítomnosti je plnost radosti a v Jeho pravici je věčné blaho. Pokud máte depresi a jste skleslí, tak nejste v Boží přítomnosti, nemilujete Boha, nejste ve společenství s Ním a nemyslíte na to, co On udělal. Někdo namítne: "Ale ty nerozumíš, já mám chemickou nerovnováhu v mozku." - Ne, nejste v Boží přítomnosti! Tam není napsané "v Boží přítomnosti je plnost radosti, s výjimkou pro ty, kteří mají chemickou nerovnováhu..." Řeknu vám, že máme milión a jednu výmluvu, ale podstata je, že pokud jste ve vztahu s Bohem, tak vás nic jiného nezajímá a nemůže ovlivnit.

Já jsem měl 23. března 1968 setkání s Bohem a shrnuto - Bůh mi ukázal, že mě miluje. Byl jsem 4 a půl měsíce v Boží přítomnosti a naprosto jsem věděl, že mě Bůh miluje. Nevěděl jsem sice, proč mě Bůh miluje, protože sám jsem se neměl rád, nebyl jsem milování hodný. Ale Bůh mě miloval a úplně mi to změnilo život. Okamžitě ze mě byl šílený fanatik. Svědčil jsem všemu, co se hýbalo. Lidé pořádají semináře a snaží se druhé naučit, motivovat, odsuzují je, aby je k něčemu přinutili. Zpívají se písně, jaký to bude trapas, když přijdu do nebe a ukáže se, že jsem nikoho k Pánu nepřivedl. A víte, co to všechno je? To je sebeláska, protože se o sebe bojíte, bojíte se, co si o vás lidé budou myslet. A lidé používají sobeckou motivaci, aby odsuzovali a manipulovali s druhými. Stačilo by, abyste získali zjevení, jak moc vás Bůh miluje, a nikdo vám nebude muset nikdy říkat, abyste svědčili, nebo jak máte svědčit a sdílet se s lidmi. Boží láska vás bude pohánět a zavazovat. Stejně je to s malými dětmi. Vůbec jim nemusíte říkat: "Běž a řekni všem svým kamarádům, jak úžasný je tvůj táta, že ti dal takový pěkný dárek. A běž a řekni jim, že tvůj dárek je dražší, než ten jejich, ať se cítí špatně." - Tohle jim vůbec říkat nemusíte. Právě naopak - musíte jim říct, ať druhé neshazují, protože zrovna mají nejlepší kolo na ulici. Pokud byste opravdu věděli, co pro vás Bůh udělal, pokud byste opravdu věděli, jak moc vás Bůh miluje, tak by vám nikdo nemusel říkat, abyste někomu svědčili a vůbec byste se nebáli reakcí lidí a odmítnutí, protože jste již přijatí všemohoucím Bohem.

Pokud byste měli vztah s Bohem, tak by vám bylo úplně jedno, co si o vás lidé myslí. Neříkám, že by se vám všechno líbilo, asi by s vámi bylo něco špatně, pokud by se vám líbilo, že vás lidi nemají rádi, ale byli byste namístě, kdy byste přikládali mnohem větší důležitost tomu, jak vás vidí Bůh a co si o vás myslí On. - Pokud mě Bůh miluje, tak co na tom, že nějaký člověk ne? Jednou za mnou přišel jeden muž a začal mi číst "Riot Act". Přerušil jsem ho a říkám mu: "Počkat, kdo zemřel a udělal z tebe Boha?" A on se ptá: "Cože?" Odpověděl jsem mu: "Podívej, respektuji tě, ale ve srovnání s Bohem - Bůh mě miluje a mně je celkem jedno, co si o mně myslíš." Mě je celkem jedno, co si o mně myslíte. Pokud sem přijdete a plivnete mi do tváře, už se mi to stalo, a víte co? Nebude se mi to sice líbit, ale nebudu kvůli tomu celou noc vzhůru. Bůh mě miluje, a pokud mě nemilujete vy, tak je to váš problém. ;) Co zde říkám, je vzácné jako slepičí zuby. Spousta z vás si říká: "Tomu nevěřím!" Víte proč? Protože ve skutečnosti nemáte Boží lásku a nikdy jste neporozuměli, jak moc vás Bůh miluje. Ale Bůh vás šíleně miluje! A pokud byste tomu porozuměli, tak budete jako v bublině.

Po té zkušenost s Bohem mě odvedli a poslali do Vietnamu. Ale já jsem byl tak zamilovaný do Boha, a byl jsem si tolik vědomý Boží lásky, že jsem si vůbec neuvědomoval, co se dělo. Byl jsem prostě v Bohu a to mi dalo proti věcem imunitu. Vzpomínám si, když mým dětem bylo 21 let, tak jsem si pomyslel, jak by to s nimi asi dopadlo, kdyby je odvedli a poslali do Vietnamu, kde na vás lidé stříleli a snažili se vás všemožně zabít. Snažil jsem se představit si, jak by to přežili, a uvědomil jsem si, že co jsem prožil, byl absolutní zázrak. Byl jsem uprostřed bojů, měl jsem být několikrát zabit a to v jediném dni, a přitom jsem neměl žádný strach. Dokonce jsem se tehdy modlil, abych zemřel, protože jsem chtěl zemřít a být s Ježíšem.

Vzpomínám si, že jsme jednou byli na základně palebné podpory, byl to prostor na kopci velký jako polovina této místnosti a bylo tam namačkáno 120 lidí. Bylo to přes šedesát kilometrů od nejbližší americké základny a útočil na nás nepřítel. A ten prostor, který byl menší než polovina tohoto sálu, dostal během několika hodin 170 přímých zásahů z minometu. Byli jsme pod těžkou palbou, mohli jste vidět záblesky výstřelů ze zbraní nepřítele, jak postupovali na ten kopec. Měl jsem svoji pušku namířenou a čekal jsem, až se někdo dostane na dostřel, a víte, co mi šlo hlavou? Říkal jsem si: "Skvělé, dneska už by to mohl být ten den, kdy se s tebou Bože setkám. Dneska by to mohlo vyjít." A přemýšlel jsem o tom a byl jsem tak nadšený, a modlil jsem se za ty Vietnamce: "Bože, tihle lidé Tě neznají, smiluj se nad nimi. Dej se jim poznat." A přimlouval jsem se za lidi, které jsem byl připraven zabít. Díky Bohu jsem nemusel nikoho zabít, ale pokud by se někdo dostal na dosah, tak bych je zastřelil, to jen abyste věděli, co se mi honilo hlavou.

Dvacet let po té jsem byl v Chicagu a jeden muž mi dal knihu, která obsahovala 12 svědectví z Vietnamu, a jedno svědectví bylo jeho. Chtěl, abych si to přečetl, ale já jsem nikdy neměl zájem o Vietnamu něco číst. Ale tu knihu mi podepsal a věděl jsem, že se mě na ni další den zeptá. Takže jsem si potom na hotelu přečetl jeho příběh, a byl mocný, takže mě to zaujalo a nakonec jsem přečetl všech 12 příběhů. Tři lidé byli ve stejném oddílu a dva z nich tam sloužili ve stejnou dobu, jako já, a věřím, že jeden byl také při tom útoku na základnu palebné podpory. Nebyli tam podrobnosti, ale znělo to přesně jako ta událost. Ten člověk to ale popisoval z pohledu nevěřícího a mluvil o strachu, a ten strach popsal takovým způsobem, že když jsem si o dvacet let později uvědomil, čím jsem prošel, tak na mě ten strach přišel. A mě došlo, že sem si tehdy vůbec neuvědomoval, co se dělo, protože jsem byl tak zamilovaný do Pána, že jsem se pomalu musel držet, abych tam nevyskočil a nenechal se zastřelit.

Neměl jsem tehdy vůbec žádný strach. A víte, co za to mohlo? Prostě jsem byl zamilovaný do Boha a věděl jsem, že mě Bůh miluje. A svědčím vám z osobní zkušenosti, že když se do Boha zamilujete a Bůh je pro vás ten první a jediný ve vašem životě, tak na ničem jiném nezáleží. Prostě na ničem jiném opravdu nezáleží. A přesně toto vidíte i v Bibli. Pavel a Silas byli v 16. kapitole Skutků vhozeni do Filipského žaláře, byli zbiti, měli rozbitá záda, a o půlnoci začali zpívat a chválili Boha. Byli ve vězení, neměli tam světlo, lidé kolem měli různé nemoci, byly tam krysy, výkaly, byla to hrozná situace. Bolely je záda, ruce a nohy měli v kládě, ale zpívali a chválili Boha. Jsou lidé, kteří zpívají, protože to je přece "zbraň proti ďáblu", takže zpívají naštvaní na ďábla, a bojují tak s ním. Ale v momentě, kdy by se situace změnila, tak okamžitě přestanou, protože ve skutečnosti nechválili Boha, ale chválili, jen aby něčeho dosáhli. Ale zde je úžasná věc. Pavel a Silas o půlnoci zpívali a chválili Boha, nastalo zemětřesení a všichni vězni byli osvobozeni, spadly jim řetězy a otevřely se jim dveře. A úžasné je, že i když byli osvobozeni, tak tam zůstali a nepřestali chválit.

Naskýtá se myšlenka - Pavel a Silas nezpívali a nechválili Boha, aby něco získali! Oni opravdu chválili Boha! Skutečně Boha milovali! A i když byli osvobozeni, tak ve vězení zůstali a byli stále stejně šťastní, jako předtím. Většina z nás nic podobného nezná. Většina z nás dělá tolik náboženských věcí, aby z Boha něco vyždímali, lidé dělají chvály, čtou Bibli, ale všechno to je za účelem něco od Boha získat, nebo Ho nějak uspokojit, ne protože by Boha opravdu milovali a chtěli porozumět, jak moc nás miluje. Tolik věcí děláme se špatnou motivací. Tolik našich "modliteb" není vůbec upřímných. Je to jen manipulace a pokoušení se přimět Boha, aby něco udělal, a pak se divíme, proč to nefunguje. Pavel a Silas opravdu milovali Boha a nezpívali pro to, aby byli osvobozeni, protože když byli osvobozeni, tak tam stejně zůstali. Jejich radost nebyla závislá na okolnostech a měli úplně stejnou radost, ať už byli zavření v kládě, nebo byli svobodní.

Jednou jsem vzal sebou jednoho pastora do Rumunska, byli jsme tam dva měsíce po svržení komunistického režimu. Byl jsem první, kdo v Rumunsku kázal v komunistickém kulturním domě. Všude byli obrovské plakáty s Marxem a Leninem a přes jejich obličeje byl plakát "Evangelista Andrew Wommack". Byl jsem první Američan na tom místě, likvidovali jsme obrázky Marxe a Lenina a byl to skvělý čas. Kázal jsem tam a děly se tam skvělé věci. Byli jsme u jednoho manželského páru, oni byli vězněni, biti, vypnuli jim elektřinu, prožili zimu tak, že měli centimetrovou vrstvu ledu na stropě, na stěnách i na podlaze. Jejich dcera byla kvůli víře bita od druhých. Přivezli jsme jim 2 párky a trochu sýra a pro ně to bylo veškeré maso a sýr, které za ten rok viděli. Přemohlo je to a rozplakali se. Jedli jenom chleba se sádlem, někdy se škvářeným sádlem. Jejich jídlo bylo třikrát denně prasečí sádlo na chlebu. Oni zažili problémy a prošli utrpením, které Američanům nikdy ani na mysl nepřišlo.

Ceaușescu byl mrtvý, ještě neměli novou vládu, a ten pastor, který byl se mnou, říká: "Musíme je naučit Slovo, musíme jim ukázat, jak na věci, jak žít lepší život a podobně." - Mluvil ale jen o fyzických věcech. A já jsem ho zastavil a říkám mu: "Tito lidé jsou šťastnější, než jsi kdy v životě byl šťastný ty." Ten pár, u kterého jsme byli, pro nás pašoval Bible a já jsem se jich zeptal: "Proč jste

toho ještě za komunizmu nevyužili k útěku? Spousta lidí by vám pomohla, proč jste neodešli?" A ona odpověděla: "Vy Američané, vy si myslíte, že abychom byli šťastní, tak musíme mít jídlo, že musíme mít doma teplo, že musíme mít oblečení a podobně. Já jsem tak šťastná, kde zrovna jsem, proč bych šla někam jinam? Pokud bychom odešli, kdo by zde lidem sloužil?" Říkala: "Člověče, já jsem v Pánu tak šťastná!" A já jsem toho pastora tehdy zastavil a řekl jsem mu, ať je nechá na pokoji, ať se z nich nesnaží dělat Američany a nesnaží se je přesvědčit, že nyní potřebují svoji životní úroveň zlepšit. Oni byli v těch špatných situacích mnohem šťastnější, než kdy byla většina z nás. Víte proč? Kvůli vztahu s Pánem.

V Bibli Pavel říká, ať nemáte problémy s tím, zda jste otrok, nebo svobodný, ať chválíte Pána. Dnes by spousta lidí křičela: "Jaká nespravedlnost!" A Bůh určitě otroctví neschvaluje, Bůh otroctví nestvořil. Ale víte co? Je jedno, zda jste otrok, nebo svobodný. Víím, že toto dnes většina lidí nechce slyšet, protože tolik dáme na vnější věci. Ale garantuji vám, že v 18. století byli otroci, kteří byli mnohem šťastnější, než jsou dnes jejich potomci. Protože oni měli vztah s Bohem, a jejich vztah s Bohem sahal mnohem dál, než sahá vztah jejich potomků. A přitom jejich potomci jsou na tom po mnoha stránkách mnohem lépe, ale spousta jich žije mizerně, jsou nemocní, jedou v drogách a ve všem možném. Takže to nezáleží na vašich vnějších podmínkách. Lidi neničí tlak, který je z venčí, ale hroutí se kvůli vakuu, které mají v sobě.

Když jsem byl v šesté třídě, tak náš učitel zahřál asi 3 litrovou plechovku nad kahanem, potom na ni dal víčko a postavil ji na stůl přímo přede mnou. Seděl jsem tehdy v první řadě. Dal tu plechovku na stůl a pokračoval ve výuce. A všechny nás překvapilo, co následovalo. Když zahřejete plechovku, tak se horký vzduch rozpíná, a když potom chladne, tak se vzduch smršťuje a vytváří se tam podtlak. Takže aniž by se té plechovky někdo dotkl, tak se před našima očima začala bortit, jako by do ní někdo mlátil. Skončila úplně zničená atmosférickým tlakem. Na mě to udělalo dojem a nikdy jsem to nezapomněl. A Bůh ke mně mluvil, že právě tohle je dnes problém. Všichni mluví o tom, jaké dnes máme tlaky, ale tlak, který je dnes, je úplně stejný, jako byl před tisíci roky pod Římskou nadvládou. A dokonce vnější projevy nejsou ani tak špatné, jako byly tehdy. Takže problém není tlak z venku, ale problém je skutečnost, že v sobě máte prázdno, vakuum, které způsobuje, že se pod tlakem bortíte.

Lidé říkají: "Děti jsou dnes vystaveny mnohem většímu tlaku, je tolik věcí.. Je to opravdu špatné, protože jejich kamarádi mají boty, které svítí, když došlapují, a oni je nemají." A protože je neměli, tak tím pak ospravedlňují, že jsou z nich násilníci a vrazi. Všichni jejich přátelé mají džíny podle poslední módy a podobně? Tohle není žádný tlak! Víte, co je tlak? Máme v Anglii přítele, jmenuje se Bob Barker, a za druhé světové války byl jako dítě evakuován. Vzali tehdy z měst všechny děti do určitého věku a dali je někam na venkov. A jeden nebo dva roky žil Bob ze 100 dalšími dětmi ve stanech někde v polích a dospělí se tam jen občas ukázali, aby zkontrolovali, co se tam děje. Tohle je tlak. Ale nemít džíny podle poslední módy, nebo nemít poslední PlayStation, tak tím jste jako zneužívání? To není vůbec žádný tlak. Vypadá to jako tlak, protože naše děti jsou dnes tak povrchní a myslí si, že na těch věcech záleží.

Lidi, snažím se vám říct, že pokud se zamilujete do Pána... Pokud vás Bůh miluje, a On miluje každého z vás, a je mi úplně jedno, co jste udělali. Možná se cítíte, že vás Bůh nemiluje, ale já vám ve jménu Páně říkám, že Bůh vás miluje. A pokud získáte zjevení, jak moc vás Bůh miluje, tak by vám nezáleželo na tom, zda žijete v domě za milióny, nebo zda řídíte nejhezčí auto a každý vám padá k nohám, kamkoliv přijdete, nezáleželo by vám na tom, jaké jsou okolnosti. Pokud jste milováni Bohem, tak na ničem ostatním nezáleží. A pokud byste tomu opravdu porozuměli, tak namísto abyste svůj modlitební život používali k prosení a přemlouvání Boha, ke stěžování si a remcání, tak byste k Němu začali přicházet, milovat Ho, děkovat Mu, a jakmile to uděláte, tak se dostanete do bubliny - stejně jako jsem to prožíval ve Vietnamu. Lidé po vás mohou střílet, ale o nic nejde. Pokud zemřete, tak budete s Ježíšem! To přece zpíváme, ne? "Až se dostanu do nebe, to bude

den... Jaký slavný to bude den..." A když vám doktor řekne, že tam jdete, tak se rozpláчете? Pokud byste opravdu věřili, tak se dostanete na místo, kdy vás to nemůže nijak ovlivnit, protože věříte Bohu.

A víte ještě co? Když začnete chodit v radosti, tak Bible říká, že radostné srdce je nejlepší lék. Lidé přikládají velkou důležitost jídlu, cvičení, a to sice zdraví ovlivňuje, ale správná strava a cvičení ovlivňují vaše zdraví maximálně z 20%. Víte, co je zbylých 80-90%? Ctěte svoje rodiče, abyste byli dlouho živi a dobře se vám vedlo na zemi, radostné srdce působí jako lék, uvrhněte všechnu svoji starost na Něj, neboť On se o vás stará, pokud budete mít svoji mysl upevněnou v NĚm, tak vás bude střežit dokonalým pokojem. Tyto duchovní a emocionální věci jsou 10x důležitější než všechno vaše cvičení a dieta. Stali se z nás humanisté. Dokonce i v církvi se nyní dbá na přirozené věci, pro všechno se hledají přirozené důvody, a lidé se snaží řešit všechno přirozenou cestou. Ale říkám vám, že život je v Pánu, v NĚm žijeme, hýbáme se a přebýváme. A pokud budete přebývat v Boží přítomnosti, tak budete prosperovat, budete úspěšní a zdraví. Pokud jste v depresi - Bible říká, že ubitý duch vysušuje kosti. Lidé mají různé problémy a nemoci a může za to jejich hořkost, remcání, zármutek a smutek. Dokonce i medicína vám řekne, že tyhle věci váš imunitní systém oslabují a ubližují vám.

Říkám vám, že pokud byste byli v Boží přítomnosti, tak máte plnost radosti a po Jeho pravici nekonečné blaho. A pokud byste se radovali a využili toho, co vám bylo dáno, tak budete zdravější, bohatší, a lidé vás také budou mít radši, když budete radostní, než když remcáte, stěžujete si a jste otravní. Amen? Všechno by fungovalo lépe. A dobrá zpráva je, že Bůh nás miluje mnohem víc, než si uvědomujeme, akorát jsme modlitbu překroutili na něco, co používáme jako páčidlo na Boha, abychom Ho nějak ovlivnili. Ve jménu Ježíše udělej prosím tohle, tamto... Spěcháte k Němu, když máte problémy a chcete po NĚm, aby vás z nich vytáhl, ale nikdy s Ním nemáte společenství a nemilujete Ho pro to, kdo On je.

Moje žena Jamie jednou udělala kreslený vtip. Bylo tam malé dítě, které se modlí a zároveň tam bylo vidět, co se děje v nebi. A to dítě říká: "Otče, já po Tobě nic nechci, jen Ti chci poděkovat za skvělou rodinu a nádherný den." A v nebi andělé zvoní a volají: "Všeho nechte, právě někdo Bohu jen děkuje a o nic neprosí!" A celé nebe se raduje a veselí. Není moc lidí, kteří Boha uctívají, protože je hoden uctívání. Lidé ho chválí, aby něco získali. Je to jako s dítětem, které přijde: "Tati, mami, já vás opravdu tak miluji." A vy se ho zeptáte: "A co chceš tentokrát?" Protože vám říkají, že vás milují, jenom když něco potřebují, takže vás tím zpracovávají, aby z vás něco dostaly. A takto jedná spousta lidí i s Bohem. Slouží mu svými rty, ale jen natolik, aby Ho uspokojili a jejich prosba byla naplněna. Ale vy se potřebujete dostat na místo, kdy to není o tom, co pro vás Bůh může udělat, ale kdy Boha začnete opravdu milovat. A pokud byste takto začali Boha chválit, stali byste se závislí na milování Jeho samého tímto způsobem. Nevím jak to vysvětlit, ale když začnete Bohu dávat a milovat Ho, tak Bůh přebývá ve chválách svého lidu. Když dáváte Bohu, tak jste požehnání, ve vašem životě je Jeho radost a pokoj, a jste tolik šťastní. Víra pracuje skrze lásku, mluví o tom Galatským 5:6, a jakmile porozumíte, že vás Bůh miluje, tak vaše víra půjde až nad střechu a budete schopní křísit mrtvé, otvírat slepé oči, a podobně, a nebude to žádné vaše úsilí, nebudete s tím zápasit. Celý křesťanský život má plynout ze vztahu s Bohem. Ale namísto toho většina lidí modlitbu používá, aby od Boha něco získali, nebo Bohem nějak pohnuli, aby něco udělal. A právě proto jejich modlitba není produktivní.

Tohle sice nebylo všechno, co modlitba je, ale řeknu vám, že tohle radikálně odlišné, od toho, co většina lidí dělá. A co jsem teď mluvil je tak jednoduché, že by vám někdo musel pomoci, abyste tomu nerozuměli. Někteří si možná myslí, že na tom musí být něco víc, ale já vás vyzývám, abyste prostě začali Boha milovat, abyste k Němu začali přicházet a děkovali Mu, abyste začali děkovat za věci jako je krásný východ slunce, že můžete žít a podobně. Víte, že pokud jste nevděční, tak odměnou je vám deprese? Takovou cenu platíte za nevděčnost. Pokud jste deprimovaní/v depresi,

tak nejste vděčný člověk. Není to kvůli tomu, co se vám přihodilo, nejsou to vaše hormony, je to nevděčnost. Pokud byste Bohu začali děkovat, že věci jsou tak dobré, jak jsou, tak vám garantuji, že byste zjistili, že vše začne fungovat lépe a byli byste vysvobozeni z deprese. To je pravda.

Takže dnes večer vás vyzývám, abyste modlitbu začali vidět jako společenství s Bohem a začali Boha žehnat, začali Ho milovat. "Otče, nic nechci, prostě Tě miluji!" Může být chvíle, kdy o něco budete prosit, ale to není to hlavní. "Otče, prostě tě miluji, děkuji, že jsi dobrý Bůh! Děkuji ti, že mě miluješ!" Pokud byste začali mít s Bohem obecenství, začali Mu děkovat, tak by ve vašem srdci povstala víra, pomazání, radost, pokoj a hojnost lásky, začala by vám fungovat víra, a vůbec - začalo by fungovat všechno ve vašem životě. Změnil by se váš celkový pohled na život. Bratři a sestry, co jsem dnes mluvil je důležité. A je to tak jednoduché, že to někteří lidé minou, ale je to hluboké.

Někdo řekne: "Modlil by ses prosím, aby mě Bůh miloval? Modlil by ses, abych cítil Jeho lásku?" Ne, nebudu se modlit, protože Bůh vás miluje. Problém není s Bohem, problém není, že by vás Bůh nemiloval. Problém je, že my jsme tak zaměstnaní vším ostatním a naše mysl myslí na milión jiných věcí, že prostě nejsme zaměřeni na to, jak moc nás Bůh miluje. Pokud necítíte Boží lásku, tak to není proto, že by vám Bůh svoji lásku nedával, ale protože vy ji nepřijímáte! Takže prostě musíte začít přijímat vírou. "Otče, já to sice necítím, ale na základě tvého Slova vím, že mě miluješ! Děkuji Ti, že mě miluješ, děkuji ti za tohle..." A začněte Mu prostě děkovat, a garantuji vám, že budete prožívat Boží lásku, tak to funguje. Přestaňte si stěžovat. Měli byste si dát 24h půst, ne od jídla, ale od prosení, škemrání a remcání. Rozhodněte se: "Bože, nebudu si na nic stěžovat, nebudu remcat, budu tě 24h chválit." Bůh určitě udělal dost na to, abyste si mohli vyhradit 24h a být jen vděční a chválit Ho. Věřím, že pokud to uděláte, tak po 24h budete tak požehnaní, že už se pravděpodobně ke starému způsobu modlitby nikdy nevrátíte. Chvála Bohu!

Dovolte mi opět se zeptat. Je zde dnes někdo, kdo není znovuzrozený? Možná jak jsem popisoval vztah s Bohem, tak jste si uvědomili, že pokud vás Bůh opravdu tak miluje, tak mu chcete dát svůj život a přijmout Ho jako svého Pána. Pokud jste se nikdy Bohu nevydali, tak se dnes potřebujete znovu narodit. A když se znovu narodíte, tak potom potřebujete přijmout křest Duchem Svatým. Mohl bych vám teď hodinu mluvit o Duchu Svatém, že On oslavuje Ježíše, že nám dává, za co se modlit... Pokud chcete oslavovat Ježíše a děláte to sami ze sebe, tak se vám to nikdy nepovede. Potřebujete moc Ducha Svatého, abyste Boha mohli opravdově uctívat v duchu a v pravdě. Křest Duchem Svatým je životně důležitý a Bible říká, že když se modlíte v jazycích, tak vzdáváte díky správně. Protože obcházíte všechen zmatek, pochyby a divné věci, které jsou ve vašem mozku, a mluvíte k Bohu přímo ze svého ducha. Řeknu vám, že mluvení v jazycích je jako otevření kohoutku, aby Boží moc mohla téct. Mluvení v jazycích je mega důležité. Takže pokud nejste pokřtěni Duchem Svatým a nemluvíte v jazycích, tak to potřebujete. Garantuji vám to.

Možná si někteří z vás říkají: "Ale mě učili proti mluvení v jazycích!" Já vám říkám, že mluvení v jazycích je součástí přijetí křtu Duchem Svatým. A pokud jste dneska přijali něco z toho, co jsem říkal, tak to všechno jsem přijal, protože jsem přijal křest Duchem Svatým a mluvení v jazycích. Takže pokud se vám líbí ovoce, budete se muset smířit s kořenem, který to ovoce vyprodukoval. Říkám vám, že křest Duchem Svatým a mluvení v jazycích je toho důležitou součástí.

Je zde někdo, kdo ví, že se potřebuje znovu narodit a být pokřtěn Duchem, nebo někdo, kdo je znovuzrozený a potřebuje křest Duchem Svatým a mluvení v jazycích? Chci se za vás modlit a pomoci vám přijmout.